EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.1.2024
COM(2024) 23 final

2024/0017 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om screening af udenlandske investeringer i Unionen og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452

{SWD(2024) 23 final} - {SWD(2024) 24 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Forslagets begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen ("forordningen") blev vedtaget i 2019 og trådte i kraft den 11. oktober 2020. Den udgør en reaktion på den stigende bekymring over visse udenlandske investorer, der ønsker at erhverve kontrol over EU-virksomheder, der leverer kritiske teknologier, infrastrukturer eller input eller er i besiddelse af følsomme oplysninger, og hvis aktiviteter er afgørende for sikkerheden eller den offentlige orden på EU-plan. Formålet med forordningen var at bidrage til at indkredse og imødegå risici for sikkerheden eller den offentlige orden i forbindelse med udenlandske direkte investeringer (foreign direct investments (FDI'er)), der påvirker mindst to medlemsstater eller EU som helhed, fordi den høje grad af integration af det indre marked betyder, at en udenlandsk direkte investering i en EU-virksomhed kan skabe en risiko uden for grænserne for den medlemsstat, der er vært for FDI'en. For at nå dette mål giver forordningen medlemsstaterne mulighed for at revidere FDI'er på deres område af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden og udveksle oplysninger med Kommissionen og de øvrige medlemsstater og giver dem beføjelse til at træffe foranstaltninger til at imødegå specifikke risici. Desuden har forordningen skabt en samarbejdsmekanisme mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaternes screeningmyndigheder for individuelle FDI'er. Denne mekanisme har gjort det muligt at udveksle oplysninger, hvilket har gjort det muligt for både Kommissionen og andre medlemsstater at fremhæve eventuelle risici for sikkerheden eller den offentlige orden for andre medlemsstater eller kritiske programmer på EU-plan som følge af en FDI. Dette har styrket de relevante medlemsstaters myndigheders vurdering af FDI'er og lettet "værtsmedlemsstatens" endelige beslutning om, hvorvidt transaktionen skal godkendes, og om visse betingelser er nødvendige, hvis transaktionen godkendes.

Siden vedtagelsen af forordningen er spørgsmålet om sikkerhed og offentlig orden blevet stadig vigtigere. Covid-19-pandemien, Ruslands angrebskrig mod Ukraine og andre geopolitiske spændinger har understreget behovet for at kunne indkredse risici for, og bedre beskytte EU's kritiske aktiver mod, visse investeringer. Dette har også bidraget til den betydelige stigning i antallet af medlemsstater, der vedtager en national screeningmekanisme, og til, at nogle medlemsstater har udvidet antallet af sektorer, der er underlagt screening[1]. En betydelig del af FDI'erne i EU går dog stadig til medlemsstater, der ikke har en screeningmekanisme[2], og dette giver sårbarheder, fordi potentielt kritiske FDI'er forbliver uopdagede.

---

[1] Da Kommissionen forelagde sit lovgivningsforslag til forordningen i september 2017, opretholdt kun 14 medlemsstater (herunder Det Forenede Kongerige) en screeningmekanisme. I juni 2023 havde yderligere otte medlemsstater vedtaget screeningmekanismer, og to medlemsstater med kun sektorspecifikke mekanismer havde vedtaget tværsektorielle mekanismer.

[2] 22,7 % af de udenlandske erhvervelser og 20 % af greenfieldprojekterne fandt sted i medlemsstater, der ikke havde en fuldt ud gældende mekanisme til screening af investeringer. I sin særberetning nr. 27/2023 ("Screening foreign direct investments in the EU – First steps taken, but significant limitations remain in addressing security and public-order risks effectively" (Screening af udenlandske direkte investeringer i EU — De første skridt er taget, men der er fortsat betydelige begrænsninger med hensyn til effektivt at håndtere risici for sikkerheden og den offentlige orden)), anslår Den Europæiske Revisionsret, at ca. 42 % af beholdningerne af udenlandske direkte investeringer befinder sig i disse medlemsstater (jf. figur 4 på s. 27).

Samarbejdet mellem alle nationale myndigheder og Kommissionen har ikke desto mindre spillet en vigtig rolle med hensyn til at øge bevidstheden og indkredse og håndtere risikobetonede FDI'er, som ellers ville være forblevet ubemærket[3]. Forvaltningen af anmeldelser med flere jurisdiktioner (dvs. transaktioner, der involverer den samme virksomhed i flere medlemsstater) har imidlertid været en udfordring og rejst effektivitetsspørgsmål (navnlig for udenlandske investorer, EU-mål og screeningmyndigheder).

I henhold til forordningens artikel 15, stk. 1, skulle Kommissionen evaluere forordningens funktion og effektivitet og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 12. oktober 2023 (dvs. senest 3 år efter dens fulde gennemførelse).

På grundlag af resultaterne af evalueringsrapporten, som ledsager dette lovgivningsforslag, er det hensigtsmæssigt at foreslå en revision af forordningen for at sikre, at alle medlemsstater har en screeningmekanisme, der gør det muligt at vurdere transaktioner, inden de afsluttes, og for at afhjælpe de væsentligste mangler i effektiviteten og produktiviteten af den samarbejdsmekanisme, der blev konstateret under evalueringen.

1.2. Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Formålet med forslaget er at beskytte EU's sikkerhed og offentlige orden i forbindelse med udenlandske investeringer. Dette er i overensstemmelse med EU's overordnede politiske mål som fastsat i artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union, navnlig om at værne om EU's værdier og interesser i forbindelserne med den øvrige verden og bidrage til beskyttelsen af dets borgere, fred, sikkerhed og fri og fair handel.

Forslaget er fuldt ud i overensstemmelse med meddelelsen om økonomisk sikkerhed fra 2023[4], hvori screening af FDI'er fremhæves som et af de redskaber, som EU anvender til at beskytte sig mod almindeligt identificerede risici, der påvirker dets økonomiske sikkerhed. I nævnte fælles meddelelse gentog Kommissionen opfordringen til de medlemsstater, der endnu ikke havde gennemført nationale mekanismer til screening af FDI'er, om at gøre dette uden yderligere forsinkelse. Den bebudede også et lovgivningsforslag om revision af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer.

Den foreslåede forordning skaber den rette balance mellem på den ene side målet om at imødegå legitime betænkeligheder med hensyn til visse udenlandske investeringer og på den anden side behovet for at opretholde en åben og imødekommende ordning for sådanne investeringer i EU, samtidig med at den er fuldt forenelig med EU-retten og internationale forpligtelser.

1.3. Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Den foreslåede forordning vil supplere, være i overensstemmelse med og ikke berøre andre EU-politikker og -initiativer. Visse transaktioner kan være underlagt andre godkendelsesprocedurer på EU-plan eller nationalt plan, men der er ingen uoverensstemmelser mellem forslaget og disse instrumenter, hvis formål er forskelligt fra formålet med forslaget. Der er snarere en vis grad af komplementaritet mellem den foreslåede forordning og de EU-instrumenter, der finder anvendelse på sektorer eller foranstaltninger, der er relevante for sikkerheden eller den offentlige orden.

---

[3] Kommissionen og de relevante myndigheder i medlemsstaterne har gennemgået mere end 1 100 transaktioner, siden samarbejdsmekanismen blev iværksat.

[4] Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet om "En europæisk økonomisk sikkerhedsstrategi" (JOIN(2023) 20 final).

Fri bevægelighed for kapital og etableringsfrihed

Den foreslåede forordning finder anvendelse på investeringer, der etablerer eller opretholder en varig økonomisk forbindelse mellem en udenlandsk investor og EU-mål. Dette omfatter f.eks. erhvervelse af aktiemajoriteten eller hele aktiekapitalen samt enhver erhvervelse af aktier, der giver den udenlandske investor ret til at kontrollere eller påvirke driften af EU-målet, eller etablering af faciliteter i EU (greenfieldinvesteringer). Når sådanne investeringer vedrører bevægelighed inden for EU, falder de derfor for det meste ind under området etableringsfrihed. Bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om etableringsfrihed er indeholdt i artikel 49-55 i TEUF. Disse bestemmelser fastsætter det generelle princip om, at restriktioner for etableringsfriheden er forbudt, medmindre de er begrundet i særlige hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. artikel 52, stk. 1, i TEUF. Medlemsstaterne kan kun påberåbe sig hensynet til den offentlige orden og sikkerhed for at begrænse investeringer, hvis der foreligger en reel og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, og hvis mindre restriktive foranstaltninger er utilstrækkelige til at imødegå en sådan trussel. Domstolen præciserede, at begrebet offentlig sikkerhed omfatter både statens indre og ydre sikkerhed.

Disse bestemmelser finder imidlertid kun anvendelse på fysiske og juridiske personer fra EU-medlemsstater og er derfor ikke relevante, når det drejer sig om FDI'er fra et tredjeland i EU. Derfor interagerer disciplinerne for screening af FDI'er fra et tredjeland i EU som skitseret i den foreslåede forordning ikke med bestemmelserne om etableringsfrihed.

Den foreslåede forordning udvider også anvendelsesområdet for den nuværende forordning til at omfatte visse investeringer inden for EU, som omfatter investeringer, der kontrolleres af investorer fra tredjelande. Som forklaret senere er denne udvidelse vigtig for at bringe en specifik gruppe af sådanne investeringer ind under forordningens anvendelsesområde, hvis de etablerer eller opretholder en varig økonomisk forbindelse mellem investoren fra et tredjeland og EU-målet. Disse investeringer foretages af en EU-enhed, men denne enhed kontrolleres af investoren fra et tredjeland, og beslutningsbeføjelsen vedrørende investeringen forbliver hos investoren fra et tredjeland. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at behandlingen af disse transaktioner — og navnlig de elementer, der kan påvirke en beslutning om at screene transaktionen eller træffe yderligere foranstaltninger, der afbøder indvirkningen på sikkerheden eller den offentlige orden — så vidt muligt er i overensstemmelse med behandlingen af FDI'erne for at undgå en situation, hvor investeringer, der indebærer sammenlignelige risici for EU, behandles forskelligt med henblik på den foreslåede forordning.

I den forbindelse bør vurderingen af den sandsynlige risiko for sikkerheden og den offentlige orden fortsat være tilstrækkelig fleksibel til at gøre det muligt at tage hensyn til den særlige karakter og struktur af investeringer i EU, der foretages af udenlandske investorers datterselskaber i EU. Tilstedeværelsen af en klar forbindelse til en udenlandsk investor sammen med de andre specifikke kriterier, der er fastsat i forordningen med hensyn til omfanget af de omfattede transaktioner (herunder den specifikke liste over områder, hvor investeringen foretages, eller den særlige opmærksomhed, der gives offentlig tilstedeværelse i den udenlandske investors ejerstruktur, samt det forhold, at den udenlandske investor kan screenes, fordi den er omfattet af EU-sanktioner), fremhæver alle investeringens særlige kendetegn, som kan give sig udslag i særlige hensyn til sikkerheden og den offentlige orden, og som skal forvaltes på EU-plan. Sådanne bekymringer er fælles for FDI'er og investeringer i EU, hvor EU-enheden kontrolleres af en investor fra et tredjeland. De er imidlertid ikke naturligt forbundet med andre investeringer i EU, hvor udenlandske investorer ikke er involveret, og det bør være muligt (hvis det er berettiget og forholdsmæssigt) at afspejle

denne forskel ud fra et perspektiv vedrørende sikkerhed og den offentlige orden, når investeringen vurderes.

På dette grundlag er det muligt at sondre mellem anvendelsen af det indre markeds friheder på investeringer inden for EU, hvor EU-enheden kontrolleres af en investor fra et tredjeland, og rent EU-interne situationer. I henhold til traktaten kan restriktioner for transaktioner, der involverer et tredjeland, derfor være baseret på forskellige overvejelser. Dette er også hensigtsmæssigt i betragtning af, at disse transaktioner screenes som led i en EU-dækkende samarbejdsmekanisme.

For at sikre konsekvens og forudsigelighed i vurderingen på tværs af medlemsstaterne er det også hensigtsmæssigt, at de kriterier og elementer, der skal anvendes til vurdering af udenlandske investeringer, fastlægges gennem en EU-indsats ved hjælp af den nuværende forordning.

Traktatens bestemmelser om kapitalens frie bevægelighed er kun relevante for en række marginale transaktioner, som forklaret ovenfor, også i lyset af den udtrykkelige udelukkelse af porteføljeinvesteringer fra den foreslåede forordnings anvendelsesområde. Under alle omstændigheder gælder ovenstående betragtninger med hensyn til det potentielle grundlag for at begrænse kapitalens frie bevægelighed, som er fastsat i artikel 65, stk. 1, litra b), i TEUF og vedrører den offentlige sikkerhed, den offentlige orden eller sundhed. I denne forbindelse er det også vigtigt at sikre, at grundlaget for screening af transaktioner, der i sidste ende har til formål at etablere en varig forbindelse med en investor fra et tredjeland, behandles konsekvent (med henblik på at beskytte sikkerheden og den offentlige orden), og at der ved vurderingen af investeringen tages hensyn til eventuelle særlige problemer, der kan opstå, når transaktionen involverer en udenlandsk investor (selv når den gennemføres gennem en enhed, der er etableret i EU, men kontrolleres af en udenlandsk investor).

Disse overvejelser berører ikke medlemsstaternes mulighed for yderligere at begrænse udenlandske investeringer ud over kriterierne og anvendelsesområdet for den foreslåede forordning, forudsat at disse yderligere begrænsninger er i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, litra b), eller artikel 52, stk. 1, i TEUF (alt efter hvad der er relevant).

EU's fusionsforordning

FDI'er kan tage form af fusioner, overtagelser eller joint ventures, der udgør fusioner, der er omfattet af EU's fusionsforordning[5]. I forbindelse med sådanne fusioner giver artikel 21, stk. 4, i EU's fusionsforordning medlemsstaterne mulighed for at træffe passende foranstaltninger for at beskytte legitime interesser, forudsat at de er forenelige med de generelle principper og andre bestemmelser i EU-retten. I den forbindelse betragtes beskyttelsen af den offentlige sikkerhed, mediernes pluralitet og tilsynsreglerne som legitime interesser, jf. artikel 21, stk. 4, andet afsnit. Screeningafgørelser, der træffes i henhold til den foreslåede forordning for at beskytte disse interesser, skal ikke meddeles Kommissionen i henhold til artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, forudsat at de er forenelige med de generelle principper og andre bestemmelser i EU-retten. Når en medlemsstat derimod agter at træffe en screeningafgørelse i henhold til den foreslåede forordning for at beskytte andre offentlige interesser, skal den meddele Kommissionen dette i henhold til artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, hvis afgørelsen vedrører en fusion, der er omfattet af EU's fusionsforordning. Kommissionen

[5] Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

vil sikre en konsekvent anvendelse af den foreslåede forordning og af artikel 21, stk. 4[6]. I det omfang de to forordningers respektive anvendelsesområder overlapper hinanden, bør den sandsynlige indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden, der fastslås på grundlag af overvejelserne i artikel 13 i den foreslåede forordning og begrebet legitime interesser som omhandlet i artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, i EU's fusionsforordning, fortolkes konsekvent og med forbehold af vurderingen af, om de nationale foranstaltninger, der har til formål at beskytte disse interesser, er forenelige med de generelle principper og andre bestemmelser i EU-retten.

Forordningen om udenlandske subsidier

Selv om risikovurderingen i forbindelse med screening af FDI'er kan tage hensyn til, om den udenlandske investor direkte eller indirekte kontrolleres af regeringen i et tredjeland (herunder gennem ejerskabsstruktur eller betydelig finansiering), er formålet med denne vurdering at afgøre, om det er sandsynligt, at en FDI vil påvirke EU's sikkerhed eller offentlige orden negativt. Udenlandske subsidier synes imidlertid at have fordrejet EU's indre marked i de seneste år, og indtil forordningen om udenlandske subsidier[7] var der ikke noget instrument til at vurdere og modvirke udenlandske subsidiers indvirkning på fair konkurrence i det indre marked. Subsidier ydet af tredjelande blev ikke kontrolleret, mens subsidier ydet af medlemsstaterne har været genstand for nøje kontrol i henhold til EU's statsstøtteregler — hvor forbuddet er reglen, og godkendelsen er undtagelsen.

Forordningen om udenlandske subsidier afhjælper sådanne fordrejninger og lukker et hul i lovgivningen, samtidig med at det indre marked holdes åbent for handel og investeringer.

I henhold til forordningen om udenlandske subsidier har Kommissionen beføjelse til at undersøge finansielle bidrag fra tredjelandes regeringer til virksomheder, der er aktive i EU. Hvis Kommissionen finder, at sådanne finansielle bidrag udgør konkurrencefordrejende subsidier, kan den indføre foranstaltninger for at afhjælpe deres konkurrencefordrejende virkninger. Forordningen om udenlandske subsidier indfører tre procedurer:

- en anmeldelsesbaseret procedure til undersøgelse af fusioner, der involverer finansielle bidrag fra tredjelandes regeringer — hvor den overtagne virksomhed, en af de fusionerende parter eller joint venture-selskabet har en EU-omsætning på mindst 500 mio. EUR, og parterne har modtaget udenlandske finansielle bidrag på mere end 50 mio. EUR i de seneste 3 år,
- en anmeldelsesbaseret procedure til undersøgelse af tilbud i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, der involverer finansielle bidrag fra regeringer uden for EU — hvor den anslåede kontraktværdi er på mindst 250 mio. EUR, og buddet omfatter et udenlandsk finansielt bidrag på mindst 4 mio. EUR pr. tredjeland inden for de seneste 3 år, og
- en procedure *på eget initiativ* med henblik på at undersøge alle andre markedssituationer, hvor Kommissionen kan indlede en undersøgelse på eget initiativ.

---

6 For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af samarbejdsmekanismen i henhold til kapitel 3 i den foreslåede forordning og proceduren i henhold til artikel 21, stk. 4, i EU's fusionsforordning kan det være nyttigt for medlemsstaterne at angive, om en transaktion sandsynligvis vil falde ind under EU's fusionsforordnings anvendelsesområde, når de anmelder en transaktion i henhold til artikel 5 i den foreslåede forordning.

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked (EUT L 330 af 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

Hvis Kommissionen beslutter at indlede en foreløbig undersøgelse af, om det undersøgte finansielle bidrag udgør udenlandske subsidier, og om det fordrejer konkurrencen i det indre marked, skal den underrette de medlemsstater, der har underrettet Kommissionen om en national procedure i henhold til forordningen.

I det omfang de to forordningers respektive anvendelsesområder overlapper hinanden, bør de grunde til screening, der er fastsat i forordningens artikel 1, ikke berøre Kommissionens vurdering i henhold til forordningen om finansielle subsidier af, om det undersøgte finansielle bidrag udgør udenlandske subsidier, og om det fordrejer det indre marked.

Kritiske enheders modstandsdygtighed

Rådets direktiv 2008/114/EF[8] indeholder bestemmelser om en procedure for udpegning af kritisk europæisk infrastruktur i energi- og transportsektoren, hvis afbrydelse eller ødelæggelse ville have en betydelig grænseoverskridende indvirkning på mindst to medlemsstater, men fokuserer kun på beskyttelse af kritisk infrastruktur i disse to sektorer. I erkendelse af betydningen af en omfattende håndtering af kritiske enheders modstandsdygtighed (dvs. enheder, der er udpeget som kritiske enheder af medlemsstaterne på deres område), har direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed[9] skabt en overordnet ramme, der omhandler disse enheders modstandsdygtighed over for alle farer, hvad enten de er naturlige eller menneskeskabte, utilsigtede eller forsætlige. I henhold til direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed skal medlemsstaterne træffe specifikke foranstaltninger for at sikre, at tjenester, der er væsentlige for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner eller økonomiske aktiviteter i 11 sektorer, leveres uhindret i det indre marked. Direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed trådte i kraft den 16. januar 2023, og medlemsstaterne har indtil den 17. oktober 2024 til at gennemføre det i national ret.

I det omfang anvendelsesområdet for den foreslåede forordning overlapper med direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed, bør indkredsningen af et EU-mål som en kritisk enhed tages i betragtning ved vurderingen af udenlandske investeringer med henblik på den foreslåede forordning.

Cybersikkerhed

EU's cybersikkerhedsregler, der blev indført i 2016[10], blev ajourført ved direktivet om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen (NIS 2-direktivet)[11], som moderniserede den eksisterende retlige ramme for at holde trit med den øgede digitalisering og et trusselsbillede for cybersikkerheden under udvikling gennem et bredere anvendelsesområde, klarere regler og stærkere tilsynsværktøjer. NIS 2-direktivet udvider cybersikkerhedsreglernes anvendelsesområde til at omfatte nye sektorer og enheder

8 Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/114/oj)

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

10 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj).

11 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

og indfører en klar størrelsestærskel, hvilket betyder, at alle mellemstore og store virksomheder i de udvalgte sektorer som hovedregel vil være omfattet af anvendelsesområdet. NIS 2-direktivet styrker og strømliner også sikkerheds- og rapporteringskravene for offentlige og private enheder ved at indføre en risikostyringstilgang.

NIS 2-direktivet omhandler sikkerheden i forsyningskæder og leverandørrelationer ved at kræve, at enheder inden for dets anvendelsesområde håndterer cybersikkerhedsrisici i deres forsyningskæder og leverandørrelationer. På EU-plan styrker direktivet cybersikkerheden i forsyningskæden for centrale informations- og kommunikationsteknologier. NIS-samarbejdsgruppen[12] kan i samarbejde med Kommissionen og Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed foretage koordinerede sikkerhedsrisikovurderinger af kritiske forsyningskæder på EU-plan. NIS 2-direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed trådte i kraft den 16. januar 2023, og medlemsstaterne har indtil den 17. oktober 2024 til at gennemføre det i national ret.

I det omfang anvendelsesområdet for den foreslåede forordning overlapper med NIS 2-direktivet, bør vurderingen af udenlandske investeringer med henblik på den foreslåede forordning tage højde for, at et EU-mål også falder ind under anvendelsesområdet for NIS 2-direktivet, samt resultaterne af koordinerede sikkerhedsrisikovurderinger af kritiske forsyningskæder på EU-plan, der foretages i overensstemmelse med artikel 22 i direktiv (EU) 2022/2555.

Energi

I årenes løb har EU vedtaget lovgivning for at forbedre forsyningssikkerheden på energiområdet i Unionen og dens medlemsstater. Elektricitets- og gasdirektiverne[13] kræver en vurdering af konsekvenserne for forsyningssikkerheden, ikke kun for de enkelte medlemsstater, men også for EU som helhed, hvis en medlemsstats gas- eller elektricitetstransmissionssystem kontrolleres af en operatør fra et tredjeland. Desuden fokuserer forordningen om gasforsyningssikkerhed i EU[14] specifikt på problemer med forsyningssikkerheden og pålægger medlemsstaterne at vurdere på nationalt og regionalt plan alle potentielle risici for gassystemet (herunder risici i forbindelse med kontrol af infrastruktur af relevans for sikkerhed for forsyning fra tredjelandsenheder) og udarbejde omfattende forebyggende handlingsplaner og nødplaner med foranstaltninger til at imødegå disse risici. Forordningen om risikoberedskab i elsektoren[15] indeholder lignende bestemmelser for elsektoren. Visse enheder i energisektoren er også udtrykkeligt omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed.

---

12 Oprettet i medfør af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj).

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/73/oj).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/941 af 5. juni 2019 om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj).

Hvis en udenlandsk investering efterfølges af en anmodning om certificering i henhold til artikel 10 i elektricitetsdirektivet eller gasdirektivet, bør anvendelsen af den foreslåede forordning ikke berøre anvendelsen af det relevante direktiv. I det omfang de respektive anvendelsesområder for de to regler overlapper hinanden, bør de grunde til screening, der er fastsat i artikel 1 i den foreslåede forordning, og begrebet energiforsyningssikkerhed fortolkes konsekvent, og uden at det berører vurderingen i henhold til det relevante direktiv af, om en eller flere personer fra et eller flere tredjelande vil bringe energiforsyningssikkerheden i EU i fare.

Lufttransport

Forordning (EF) nr. 1008/2008[16] fastsætter fælles regler for driften af lufttransporttjenester i EU, herunder udstedelse af licenser til EU-luftfartsselskaber og prisgennemsigtighed. Det kræver (som en af betingelserne for udstedelse af en licens til et foretagende til at befordre passagerer, post eller fragt mod betaling af vederlag eller lejeafgift), at medlemsstater eller statsborgere i medlemsstaterne ejer mere end 50 % af foretagendet og effektivt kontrollerer det, "medmindre andet er fastsat i en aftale med et tredjeland, som Fællesskabet er part i" (artikel 4).

Den foreslåede forordning finder anvendelse på udenlandske investeringer, der ligger under den tærskel, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1008/2008. Den gør det derfor muligt at vurdere, om en udenlandsk investering i en EU-virksomhed, der leverer lufttrafiktjenester i EU, vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt. Hvis en udenlandsk investering er omfattet af den foreslåede forordning, bør anvendelsen af den foreslåede forordning ikke berøre anvendelsen af forordning (EF) nr. 1008/2008.

Tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelser af kvalificerede kapitalandele i den finansielle sektor

EU-lovgivningen i den finansielle sektor giver de kompetente myndigheder beføjelse til at foretage en tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelser af kapitalandele i finansielle institutioner (dvs. kreditinstitutter, investeringsselskaber og betalingsinstitutter). Formålet med disse bestemmelser er at sikre en sund og forsigtig forvaltning af de finansielle institutioner og en velfungerende finanssektor.

Som anerkendt i Kommissionens meddelelse fra 2021 "*EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed*"[17], er den finansielle sektor dog også afgørende for EU's økonomis økonomiske sikkerhed og modstandsdygtighed. I erkendelse af det finansielle systems betydning for sikkerheden og den offentlige orden kræver forslaget til forordning, at alle medlemsstater screener udenlandske investeringer i en liste over enheder i bilag II og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de transaktioner, der opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 1 og 2, i den foreslåede forordning.

De finansielle enheder, der er opført i bilag II, er afgørende for en gnidningsløs clearing og afvikling af finansielle transaktioner (betalinger, værdipapirer og derivater), der muliggør

---

16 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3, http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

17 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed" (COM/2021/32 final).

intern og ekstern handel og danner grundlag for euroens internationale rolle. Desuden udfører de finansielle enheder, der er opført i bilag II, væsentlige funktioner for samfundet og har normalt en grænseoverskridende aktivitet, og de kan derfor udgøre en risiko for sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat.

Den foreslåede forordning vil ikke berøre EU-reglerne om tilsynsmæssig gennemgang af erhvervelser af kvalificerede kapitalandele i den finansielle sektor, som fortsat vil være en særskilt procedure, der tjener et andet formål end at vurdere risici for sikkerheden og den offentlige orden.

Eksportkontrol af produkter med dobbelt anvendelse

Produkter med dobbelt anvendelse er varer, software og teknologi, som kan anvendes til både civile og militære formål. EU kontrollerer eksport, transit, mæglervirksomhed og teknisk bistand i forbindelse med disse produkter, så EU kan bidrage til international fred og sikkerhed og forhindre spredning af masseødelæggelsesvåben. Forordningen om kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse[18] blev revideret i 2021 for bedre at imødegå de risici, der er forbundet med det hastigt skiftende sikkerheds-, teknologi- og handelsmiljø, med særlig fokus på eksport af nye, følsomme teknologier. Screening af investeringer supplerer kontrollen med eksport af produkter med dobbelt anvendelse. Begge er vigtige redskaber til strategisk handels- og investeringskontrol for at garantere sikkerheden i EU.

I henhold til den foreslåede forordning skal medlemsstaterne screene og underrette samarbejdsmekanismen om udenlandske investeringer, hvor EU-målet har beføjelse til at beslutte at eksportere produkter fra EU's toldområde.

Den foreslåede forordning vil ikke berøre nationale bestemmelser og beslutninger, der påvirker eksporten af produkter med dobbelt anvendelse, som fortsat vil være en særskilt procedure med specifikke mål.

Instrumentet til bekæmpelse af tvang

Instrumentet til bekæmpelse af tvang[19] er en anden vigtig byggesten for EU's økonomiske sikkerhed. Det giver EU mulighed for at reagere på økonomisk tvang og dermed bedre forsvare sine og medlemsstaternes interesser på den globale scene.

Instrumentet til bekæmpelse af tvang har først og fremmest til formål at afskrække økonomisk tvang. Hvis der ikke desto mindre finder økonomisk tvang sted, udgør instrumentet til bekæmpelse af tvang en struktur, der kan få tredjelandet til at standse tvangsindgrebene gennem dialog og engagement. Men hvis engagementet mislykkes, giver det også EU adgang til en lang række mulige modforanstaltninger over for et land, der udøver tvang. Disse omfatter indførelse af told, restriktioner for handel med tjenesteydelser og begrænsninger i adgangen til FDI'er eller offentlige indkøb.

---

[18] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (omarbejdning) (EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

[19] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2675 af 22. november 2023 om beskyttelse af Unionen og dens medlemsstater mod tredjelandes økonomiske tvang (EUT L, 2023/2675, 7.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj).

Hvis den foreslåede forordning skal finde anvendelse på udenlandske investorer fra tredjelande, der er genstand for modforanstaltninger i henhold til instrumentet til bekæmpelse af tvang, skal vurderingen af, om en udenlandsk investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt, foretages, uden at dette berører begrebet tvang, medmindre der opstår risici for sikkerheden eller den offentlige orden som følge af tvang. Desuden skal medlemsstaternes screeningafgørelser af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden ikke berøre eventuelle EU-foranstaltninger, der har til formål at imødegå økonomisk tvang.

EU's restriktive foranstaltninger (sanktioner)

Den foreslåede forordning er i overensstemmelse med EU's restriktive foranstaltninger (sanktioner), som på grundlag af artikel 215 i TEUF har forrang for andre EU-forordninger og kan forbyde eller stå i vejen for at tillade investeringer foretaget af visse tredjelande eller statsborgere fra tredjelande.

EU's restriktive foranstaltninger finder anvendelse på en række enheder, herunder enhver person inden for og uden for EU's område, som er statsborger i en medlemsstat, på juridiske personer, enheder eller organer inden for eller uden for EU's område, som er stiftet eller oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, og på juridiske personer, enheder eller organer for så vidt angår forretningsvirksomhed, der helt eller delvis udøves inden for EU.

EU's restriktive foranstaltninger kan tage form af foranstaltninger, der er specifikke for virksomheder, koncerner, organisationer eller enkeltpersoner (f.eks. indefrysning af aktiver og forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed), eller sektorspecifikke foranstaltninger.

Kommissionen er af den opfattelse, at indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler til rådighed omfatter aktiver tilhørende enhver enhed, der ikke er opført på listen, men som ejes eller kontrolleres af en udpeget person eller enhed, medmindre det kan bevises, at de pågældende aktiver i praksis ikke ejes eller kontrolleres af den udpegede person eller enhed.

Det er vigtigt nøje og strengt at kontrollere ethvert forsøg fra udpegede eller på anden måde sanktionerede personer på at erhverve kontrol over EU-virksomheder, enten direkte eller indirekte. Det er derfor afgørende, at denne regel også finder anvendelse, når investoren ikke direkte er genstand for sanktioner, men ejes eller kontrolleres af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra en sådan person eller enhed. Den foreslåede forordning vil derfor kræve, at medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver udenlandsk investering på deres område foretaget af investorer, der er omfattet af enhver form for restriktive EU-foranstaltninger, samt enhver anden part, der ejes eller kontrolleres af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra en sådan person eller enhed.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

2.1. Retsgrundlag

FDI'er er udtrykkeligt omfattet af anvendelsesområdet for EU's fælles handelspolitik, som falder ind under artikel 207 i TEUF. Desuden er det nødvendigt at anvende artikel 114 i TEUF som et supplerende retsgrundlag, der indeholder bestemmelser om vedtagelse af foranstaltninger, der skal sikre det indre markeds oprettelse og funktion. Denne bestemmelse gør det muligt at vedtage foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Det er det rette retsgrundlag for et indgreb, der pålægger

medlemsstaterne at screene visse investeringer i det indre marked og afhjælpe forskelle mellem medlemsstaternes screeningmekanismer, som kan hindre de grundlæggende frihedsrettigheder og have en direkte indvirkning på det indre markeds funktion.

Der findes forskelle mellem de nationale lovgivninger, og disse bliver stadig større, eftersom en række medlemsstater allerede har screeningmekanismer, mens andre er i færd med at etablere sådanne mekanismer, der også omfatter investeringer i EU. Denne situation giver lovgivningsmæssig fragmentering, for så vidt som de nationale screeningmekanismer adskiller sig fra hinanden med hensyn til de specifikke elementer, såsom deres anvendelsesområde (de typer aktiviteter og sektorer, der er omfattet), samt deres frister (varigheden af den nationale myndigheds vurdering og afgørelse), proceduremæssige krav og de kriterier, der anvendes for den sandsynlige negative indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden. Dette er så meget desto mere relevant i betragtning af det indre markeds integrationsniveau, som kan resultere i en enkelt transaktion, der berører flere medlemsstater i hele EU.

En sådan fragmentering udgør hindringer for etableringsfriheden og vil sandsynligvis øges med antallet af medlemsstater, der opretholder en screeningmekanisme. De foreslåede harmoniserede foranstaltninger har til formål at i) skabe lige vilkår mellem medlemsstaterne, ii) reducere de eksisterende overholdelsesomkostninger for udenlandske investorer og iii) forhindre, at der opstår yderligere hindringer på det indre marked for investeringer.

I overensstemmelse med målsætningen for det indre marked bestemmer dette forslag, at visse udenlandske investeringer skal screenes, uanset i hvilken eller hvilke medlemsstater målet befinder sig. Desuden fastsættes det i forslaget, at udenlandske investeringer vurderes i forhold til harmoniserede standarder og tidsfrister. I lyset af ovenstående er det nødvendigt med en højere grad af harmonisering på EU-plan, og derfor er artikel 114 i TEUF et relevant retsgrundlag for dette initiativ.

Anvendelsen af artikel 114 i TEUF gør det muligt at medtage visse investeringer inden for EU i den foreslåede forordnings anvendelsesområde. Formålet med dette er at sikre, at de risici for sikkerheden og den offentlige orden, der er forbundet med sådanne transaktioner, imødegås. Den foreslåede forordning vil navnlig være begrænset til investeringer i EU, som:

i) foretages af en udenlandsk investors datterselskab i Unionen, hvor datterselskabet direkte eller indirekte kontrolleres af en udenlandsk investor. Enheder, der ikke har deltagelse fra tredjelande, eller som kun har ikkekontrollerende deltagelse af en udenlandsk investor (porteføljeinvesteringer), er ikke omfattet

ii) har til formål at etablere en varig forbindelse mellem den udenlandske investor og EU-målet.

Denne udvidelse af anvendelsesområdet for den nuværende forordning om udenlandske direkte investeringer har til formål at opfange et specifikt sæt udenlandske investeringer foretaget gennem EU-datterselskaber, der kontrolleres af investorer fra tredjelande. Den supplerer og udvider de eksisterende bestemmelser, der gør det muligt at dække sådanne investeringer, hvis den valgte struktur anvendes til at omgå screeningen af FDI'er i EU. Dette sikrer en konsekvent tilgang til risici for sikkerheden og den offentlige orden som følge af investeringer, der i sidste ende fører til en tredjelandsinvestors kontrol og beslutningskompetence, uanset om de udføres enten direkte fra lande uden for EU eller indirekte gennem en enhed, der er etableret i EU, men kontrolleres af en udenlandsk investor.

Ikke desto mindre vil denne udvidelse føre til screening af transaktioner, der gennemføres gennem enheder, der er lovligt etableret i EU. Dette er et yderligere skridt i forhold til

begrebet omgåelse i den nuværende forordning, som kun finder anvendelse, når transaktionen gennemføres inden for EU ved hjælp af kunstige arrangementer, der ikke afspejler den økonomiske virkelighed. Denne udvidelse kræver anvendelse af artikel 114 i TEUF som retsgrundlag for at afspejle, at investeringer inden for EU vil være omfattet af den foreslåede forordning.

Retsgrundlaget for den foreslåede forordning vil derfor være artikel 207 og 114 i TEUF.

2.2. Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

I henhold til nærhedsprincippet (artikel 5, stk. 3, i TEU) bør der kun handles på EU-plan, hvis de påtænkte mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor på grund af omfanget eller virkningerne bedre kan nås på EU-plan.

Da medlemsstaternes screeningmekanismer varierer med hensyn til anvendelsesområde, indhold og virkning, kan der observeres et fragmenteret regelsæt med nationale regler og risiko for endnu større forskelle, navnlig når det drejer sig om screening af udenlandske investeringer i EU. Det underminerer det indre marked ved at skabe ulige vilkår og unødvendige omkostninger for enheder, der søger at udføre en økonomisk aktivitet i sektorer af relevans for sikkerheden eller den offentlige orden.

Kun indgreb på EU-plan kan løse disse problemer, da regler på nationalt plan allerede fører til, at der skabes hindringer for investeringer, der foretages inden for EU. Derimod vil virkningerne af enhver foranstaltning, der træffes i henhold til national ret, være begrænset til en enkelt medlemsstat og risikere at blive omgået eller være vanskelige at overvåge i forhold til udenlandske investorer. Desuden overvejer nogle medlemsstater i øjeblikket lovgivningsmæssige initiativer inden for screening af investeringer. Kun tiltag på EU-plan kan håndtere dette konsekvent i hele det indre marked. Det er afgørende at indføre fælles og forholdsmæssige standarder for screening af investeringer i EU med udenlandsk kontrol for at sikre, at sådanne foranstaltninger indføres konsekvent i alle medlemsstater med hensyn til alle grundlæggende rettigheder. En fælles og koordineret EU-tilgang, der tilpasser de nationale screeningssystemer yderligere, vil skabe sikkerhed for potentielle investorer, hvad angår kritisk infrastruktur, teknologi og input, ved på forhånd at give dem kendskab til de fælles regler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender til at vurdere og imødegå risici i forbindelse med sikkerheden og den offentlige orden.

Endelig er screeningen af udenlandske investeringer i EU et tværnationalt spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, som skal behandles på EU-plan. En udenlandsk investering i en medlemsstat kan have virkninger uden for den pågældende medlemsstats grænser, i en anden medlemsstat eller på EU-plan. Fraværet af foranstaltninger på EU-plan kan føre til, at medlemsstaterne har ringere muligheder for at beskytte deres sikkerhed eller offentlige interesser i forbindelse med udenlandske investeringer, navnlig i tilfælde, hvor de udenlandske investeringer, der kan påvirke deres sikkerhed eller offentlige orden negativt, gennemføres på en anden medlemsstats område. Erfaringerne med gennemførelsen af forordningen viser, at det er usandsynligt, at medlemsstaterne vil nærme sig ensartede standarder og procedurer for screening af udenlandske investeringer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden eller styrke den systematiske EU-dækkende samarbejdsmekanisme til udveksling af oplysninger med hinanden og med Kommissionen.

Der er derfor et stærkt argument for en indsats på EU-plan for at tilpasse og harmonisere disse nationale rammer for at gøre investeringer mere forudsigelige i det indre marked, navnlig i transaktioner med flere jurisdiktioner, for at styrke retssikkerheden i forbindelse med

screening af investeringer i EU, for at mindske den administrative byrde, for at bidrage til lige vilkår i de medlemsstater, hvor der foretages investeringer, og for at muliggøre et mere effektivt og virkningsfuldt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om grænseoverskridende risici for sikkerheden og den offentlige orden i forbindelse med udenlandske investeringer.

2.3. Proportionalitetsprincippet

Den foreslåede forordning har til formål at beskytte sikkerheden og den offentlige orden i EU, for så vidt angår udenlandske investeringer.

Den indeholder ikke regler, der svarer til en national screeningmekanisme, fordi en sådan mekanisme kan pålægge betingelser for en transaktion og som en sidste udvej forbyde dens gennemførelse. Den foreslåede forordning vil overlade den endelige beslutning om enhver investering til den medlemsstat, hvor transaktionen er planlagt eller gennemført. Formålet med den foreslåede forordning er snarere at bidrage til at indkredse og imødegå risici for sikkerheden og den offentlige orden, der berører mindst to medlemsstater eller EU som helhed, gennem en samarbejdsmekanisme mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Denne samarbejdsmekanisme udgør en officiel kanal for udveksling af fortrolige oplysninger og for at øge bevidstheden om særlige omstændigheder, hvor en FDI kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Den gør det også muligt for Kommissionen og andre medlemsstater at anbefale den medlemsstat, hvor FDI'en er planlagt eller allerede er afsluttet, foranstaltninger for at adressere de særlige hensyn, der er konstateret.

Evalueringen af forordningen har vist, at effektiviteten af EU's regelsæt for screening af investeringer er betydeligt reduceret af i) fraværet i nogle medlemsstater af screeningmekanismer, der gør det muligt at kontrollere transaktioner, inden de er afsluttet, og ii) den begrænsede dækning af nationale mekanismer til screening af investeringer[20]. Dette kan have afsmittende virkninger på sikkerheden eller den offentlige orden i andre medlemsstater og på projekter eller programmer af interesse for EU.

I mangel af et fælles anvendelsesområde for transaktioner, der er underlagt screening, eller andre måder at harmonisere de betingelser, der bør udløse screening på nationalt plan, vil antallet og omfanget af anmeldelser, som samarbejdsmekanismen modtager fra medlemsstaterne, sandsynligvis fortsat variere meget. Desuden kan nogle udenlandske investorer fortsat drage fordel af jurisdiktioner i EU, som ikke har en mekanisme til screening af FDI'er, eller hvis mekanisme ikke finder anvendelse på den pågældende sektor.

Foranstaltningerne i den foreslåede forordning om oprettelse af en samarbejdsmekanisme og fastsættelse af visse proceduremæssige og materielle krav til nationale screeningmekanismer er forholdsmæssige, fordi de opfylder målet med den foreslåede forordning og samtidig giver medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til særlige nationale forhold i deres screeningmekanismer og træffe den endelige afgørelse om udenlandske investeringer.

Den foreslåede forordning kræver, at virksomhederne samarbejder med de nationale screeningmyndigheder, men de administrative omkostninger for virksomhederne vil være rimelige og forholdsmæssige takket være standardformularen for anmeldelser til samarbejdsmekanismen.

---

[20] Medlemsstater, der udelukker vigtige områder fra anvendelsen af deres screeningmekanismer — herunder ved snævert at definere deres sektorspecifikke anvendelsesområde eller undtage investorer, der er knyttet til visse jurisdiktioner uden for EU — har begrænsede midler til effektivt at styre risici i forbindelse med udenlandske investeringer i EU.

2.4. Valg af retsakt

Dette er et forslag om at revidere en eksisterende forordning, så det forekommer legitimt at bevare retsaktens nuværende form (dvs. som en forordning).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

3.1. Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Lovgivningsforslaget ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der evaluerer forordningen i forhold til de fem kriterier for bedre regulering (effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi).

3.2. Høringer af interessenter

Kommissionen offentliggjorde en målrettet høring og en indkaldelse af feedback, der fandt sted mellem den 14. juni og den 21. juli 2023. Kommissionen modtog 47 høringssvar[21] og 10 bidrag til indkaldelsen af feedback[22].

Kommissionen opfordrede medlemsstater og interessenter (advokatfirmaer, erhvervssammenslutninger og virksomheder) med dokumenteret erfaring med gennemførelse af EU-reglerne om screening af FDI'er til at komme med yderligere skriftlige input på grundlag af et spørgeskema. Disse svar blev indsamlet mellem den 3. august og den 1. september 2023. Et sammendrag af svarene findes i bilag V til den evalueringsrapport, der ledsager lovgivningsforslaget.

3.3. Indhentning og brug af ekspertbistand

Kommissionen brugte en ekstern kontrahent til at bistå med evalueringen af forordningen om screening af FDI'er. OECD's sekretariat (Investment Division of the Directorate for Financial and Enterprise Affairs (investeringsafdelingen under direktoratet for finansielle og erhvervsmæssige anliggender)) gennemførte en undersøgelse af effektiviteten og virkningsfuldheden af forordningen om screening af FDI'er og fremlagde konklusioner og brede anbefalinger til, hvordan de mangler, der blev konstateret i undersøgelsen, kan afhjælpes[23]. Undersøgelsen blev medfinansieret af Kommissionen og blev gennemført mellem oktober 2021 og juni 2022.

3.4. Konsekvensanalyse

Forslaget understøttes ikke af en konsekvensanalyse. Dette er i overensstemmelse med værktøjskassen til bedre regulering, som fastsætter, at en konsekvensanalyse muligvis ikke er nødvendig for "politiske initiativer, der foreslår begrænsede ændringer baseret på en grundig evaluering, som klart har identificeret de nødvendige ændringer af en politik eller

---

21 Den sammenfattende rapport om den målrettede høring findes på Kommissionens websted: https://policy.trade.ec.europa.eu/consultations/screening-foreign-direct-investments-fdi-evaluation-and-possible-revision-current-eu-framework_en.

22 Bidrag til indkaldelsen af feedback findes på Kommissionens websted: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13739-Screening-of-foreign-direct-investments-FDI-evaluation-and-revision-of-the-EU-framework/feedback_en?p_id=32186570.

23 Undersøgelsen blev offentliggjort i november 2022: https://www.oecd.org/investment/investment-policy/oecd-eu-fdi-screening-assessment.pdf.

lovgivning"[24]. Kommissionen mener, at den foreslåede forordning og den evalueringsrapport, der ledsager dette lovgivningsforslag, opfylder disse kriterier.

3.5. Målrettet regulering og forenkling

Dette initiativ indgår i Kommissionens arbejdsprogram for 2023[25]. Det er ikke en del af bilag II (Refit-initiativer).

Den foreslåede forordning forbedrer Kommissionens og medlemsstaternes evne til at indkredse og håndtere udenlandske investeringer, der sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i EU negativt. Ifølge forslaget skal alle medlemsstater screene udenlandske investeringer, hvilket kan øge virksomhedernes administrative byrde, fordi udenlandske investeringer i EU vil være underlagt kontrol i flere jurisdiktioner end de 21 medlemsstater, der i øjeblikket opretholder en screeningmekanisme. Forslaget forventes imidlertid at resultere i potentielle omkostningsbesparelser som følge af forenklingen og tilpasningen af de nuværende regler og ordninger på EU-plan og nationalt plan. Forenklingen vedrører tilpasningen af de nationale screeningfrister; at fokusere samarbejdet på EU-plan om screening af FDI'er på potentielt kritiske transaktioner (i modsætning til alle transaktioner, der er underlagt formel screening i en medlemsstat), og øge den proceduremæssige gennemsigtighed i EU's samarbejdsmekanisme.

3.6. Grundlæggende rettigheder

Forslaget er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med friheden til at oprette og drive egen virksomhed. Den foreslåede forordning overlader screeningen af investeringer til medlemsstaterne (herunder den endelige afgørelse om specifikke transaktioner), men kravene til nationale screeningmekanismer hjælper medlemsstaterne med at sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder til en retfærdig rettergang og god forvaltning.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

For effektivt at nå målene for dette initiativ er det nødvendigt at finansiere en række foranstaltninger på kommissionsniveau. De årlige udgifter til menneskelige ressourcer vil beløbe sig til ca. 5,162 mio. EUR om året, som skal dække i alt 29 tjenestemænd (i fuldtidsækvivalenter) i Kommissionen. Andre administrative udgifter vedrører refusion af medlemsstaternes rejseudgifter i forbindelse med ekspertgruppens møder (artikel 5) og udvalgets møder (artikel 21). Disse omkostninger forventes at beløbe sig til 0,032 mio. EUR om året. Aktionsudgifterne, som vil blive anvendt til at finansiere den nødvendige IT-infrastruktur til støtte for det direkte samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne gennem sikre kommunikationskanaler, vil beløbe sig til ca. 0,25-0,29 mio. EUR om året. Kommissionen har til hensigt at iværksætte en ekstern undersøgelse med et budget på 0,25 mio. EUR til støtte for sin vurdering af medlemsstaternes overholdelse efter overgangsperiodens udløb. Kommissionen vil overveje at iværksætte endnu en undersøgelse til støtte for Kommissionens 5-årige evaluering af den foreslåede forordning.

En detaljeret oversigt over de omkostninger, der er forbundet hermed, findes i finansieringsoversigten til dette initiativ.

---

[24] Værktøjskasse 2023 for bedre regulering, værktøj nr. 7.

[25] COM(2022) 548 final: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:413d324d-4fc3-11ed-92ed-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF.

5. ANDRE FORHOLD

5.1. Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Overvågning, rapportering og evaluering udgør en vigtig del af forslaget.

Overvågningen vil foregå løbende og på grundlag af operationelle mål og specifikke indikatorer. I den regelmæssige og løbende overvågning indgår følgende centrale aspekter:

i) antallet af transaktioner, der er anmeldt til samarbejdsmekanismen, og

ii) antallet af transaktioner, der kan have en negativ indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat eller gennem et projekt eller program af interesse for Unionen.

Desuden kan Kommissionen overvåge udviklingen i forbindelse med de endelige afgørelser, som medlemsstaterne rapporterer til Kommissionen, på et fortroligt grundlag.

Den foreslåede forordning vil fortsat kræve, at medlemsstaterne hvert år rapporterer fortroligt til Kommissionen om aktiviteterne under deres screeningmekanisme for det foregående kalenderår. Medlemsstaterne vil også skulle offentliggøre en årlig rapport med oplysninger om den relevante lovgivningsmæssige udvikling og screeningmyndighedens aktiviteter, herunder aggregerede data om de undersøgte sager og de screeningafgørelser, der er truffet. Kommissionen vil fortsat forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af den foreslåede forordning. Denne rapport vil fortsat blive offentliggjort.

Den foreslåede forordning vil blive vurderet i forbindelse med en evaluering fem år efter datoen for dens fulde anvendelse. Om nødvendigt kan der aktiveres en revisionsklausul, i henhold til hvilken Kommissionen vil kunne træffe passende foranstaltninger, herunder lovgivningsforslag.

5.2. Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i den foreslåede forordning

Kapitel 1 indeholder almindelige bestemmelser, herunder forordningens genstand og anvendelsesområde (artikel 1). Den foreslåede forordning fastsætter et EU-regelsæt for medlemsstaternes screening af investeringer på deres område af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. Den fastsætter også en samarbejdsmekanisme, der skal gøre det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at udveksle oplysninger om investeringer, vurdere deres potentielle indvirkning på sikkerheden og den offentlige orden og udpege potentielle problemer, som den medlemsstat, der screener investeringen, vil skulle løse. Begrundelsen for screening af investeringer skal være i overensstemmelse med de relevante betingelser for indførelse af restriktive foranstaltninger af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden i WTO-overenskomsten (herunder navnlig artikel XIV(a), og artikel XIV bis i GATS), og i andre handels- og investeringsaftaler eller -ordninger, som Unionen eller dens medlemsstater er parter i.

Artikel 2 indeholder en række gældende definitioner. Den præciserer navnlig, at den foreslåede forordning omfatter investeringer, der enten er udenlandske direkte investeringer eller investeringer i EU med udenlandsk deltagelse. Med henblik på den foreslåede forordning dækker udenlandske direkte investeringer en bred vifte af investeringer, der etablerer eller opretholder varige og direkte forbindelser mellem investorer fra tredjelande og virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet i en medlemsstat. Det omfatter investeringer foretaget af en udenlandsk investor i et EU-mål, hvor EU-målet er et datterselskab af et udenlandsk mål, hvori investeringen foretages. Investeringer i EU med udenlandsk deltagelse omfatter en bred

vifte af investeringer, der foretages af en udenlandsk investor gennem den udenlandske investors datterselskab i EU med det formål at etablere eller opretholde varige og direkte forbindelser mellem den udenlandske investor og et EU-mål med henblik på at udøve en økonomisk aktivitet i en medlemsstat. Den foreslåede forordning omfatter ikke porteføljeinvesteringer.

Kapitel 2 indeholder regler for nationale screeningmekanismer. I henhold til artikel 3 skal alle medlemsstater oprette og vedligeholde en screeningmekanisme, der opfylder kravene i den foreslåede forordning, og underrette Kommissionen om denne mekanisme. På grundlag af disse meddelelser skal Kommissionen offentliggøre en liste over nationale screeningmekanismer. I artikel 4 fastsættes visse krav til nationale screeningmekanismer. Disse mekanismer skal navnlig dække mindst i) investeringer i EU-virksomheder, der deltager i projekter eller programmer af interesse for EU, jf. bilag I til den foreslåede forordning, og ii) investeringer i EU-virksomheder, der er aktive på områder af særlig betydning for EU's sikkerhed eller offentlige orden, jf. bilag II til den foreslåede forordning ("anmeldelsespligtige investeringer"). Desuden fastsættes der en række krav, der skal sikre screeningmekanismernes effektivitet.

Kapitel 3 indeholder bestemmelser om en samarbejdsmekanisme, der gør det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at udveksle oplysninger og foreslå foranstaltninger, hvis en udenlandsk investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt i mere end én medlemsstat eller gennem et projekt eller program af interesse for Unionen. Artikel 5 og 6 fastsætter regler og procedurer for anmeldelse af udenlandske investeringer, herunder en særlig procedure for udenlandske investeringer, der screenes af flere medlemsstater samtidigt ("transaktioner med flere lande"). I artikel 7 beskrives de betingelser, der gælder for bemærkninger fra medlemsstaterne og udtalelser fra Kommissionen efter vurderingen af en anmeldt udenlandsk investering. Den giver medlemsstaterne mulighed for at fremsætte bemærkninger til den medlemsstat, hvor den udenlandske investering finder sted, hvis den udenlandske investering sandsynligvis vil påvirke deres sikkerhed eller offentlige orden negativt, eller hvis de har oplysninger, der er relevante for screeningen af den udenlandske investering. Kommissionen kan afgive en udtalelse til den medlemsstat, hvor den udenlandske investering finder sted, hvis den mener, at en sådan udenlandsk investering vil kunne have negative virkninger for sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat eller projekter eller programmer af interesse for Unionen af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. Kommissionen kan også afgive en udtalelse, hvis den har oplysninger, der er relevante for screeningen af den udenlandske investering, eller hvis flere udenlandske investeringer udgør de samme risici for sikkerheden eller den offentlige orden. Desuden fastsættes der i artikel 7 detaljerede procedurer for fremsendelse af oplysninger om den screeningafgørelse, som den anmeldende medlemsstat har truffet, til de relevante medlemsstater og Kommissionen. I artikel 8 fastsættes frister og procedurer for fremsættelse af bemærkninger og udtalelser, herunder i tilfælde af transaktioner med flere lande. Artikel 9 indeholder en mekanisme, der gør det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at samarbejde om udenlandske investeringer, der ikke er anmeldt af den medlemsstat, hvor den udenlandske investering planlægges foretaget. Artikel 10 fastsætter krav til de oplysninger, der skal gives, og der kan anmodes om i forbindelse med udenlandske investeringer, der er omfattet af samarbejdsmekanismen. Det kræver, at Kommissionen vedtager en gennemførelsesforordning med henblik på at tilvejebringe en standardformular til anmeldelse af udenlandske investeringer. Artikel 11 fastsætter fælles krav til nationale screeningmekanismer for at sikre deres effektive deltagelse i samarbejdsmekanismen. Artikel 12 indeholder regler, der skal sikre fortroligheden af udvekslinger mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Kapitel 4 indeholder regler for, hvordan medlemsstaterne og Kommissionen træffer afgørelse om en udenlandsk investerings sandsynlige indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden (artikel 13) og om medlemsstaternes screeningafgørelser (artikel 14).

Kapitel 5 indeholder de afsluttende bestemmelser. Artikel 14 udgør et retsgrundlag for samarbejde med de ansvarlige myndigheder i tredjelande om spørgsmål vedrørende screening af investeringer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden. Dette samarbejde har ikke til formål at muliggøre udveksling af oplysninger om transaktioner, der er omfattet af samarbejdsmekanismen mellem medlemsstaterne og Kommissionen. For at sikre gennemsigtighed i screeningmekanismerne og EU-samarbejdet om screening af udenlandske investeringer kræves det i artikel 16, at medlemsstaterne årligt rapporterer til offentligheden om deres screeningsaktiviteter og screeningafgørelser ved at offentliggøre aggregerede og anonymiserede oplysninger. Kommissionen skal også offentliggøre en årlig rapport om gennemførelsen af forordningen. Endelig indeholder kapitel 5 regler for behandling af personoplysninger (artikel 17), evaluering (artikel 18), delegerede retsakter (artikel 19), udøvelse af delegerede beføjelser (artikel 20) og udvalgsproceduren for gennemførelsesretsakter (artikel 21-22). Artikel 22 ophæver forordning (EU) 2019/452, og artikel 24 fastsætter, at den foreslåede forordning bør træde i kraft efter en overgangsperiode på 15 måneder. I overgangsperioden er forordning (EU) 2019/452 fortsat i kraft og finder fortsat anvendelse.

Bilag I indeholder en liste over projekter og programmer af interesse for Unionen. Der er tale om projekter eller programmer, der er omfattet af EU-retten, og som indeholder bestemmelser om udvikling, vedligeholdelse eller erhvervelse af kritisk infrastruktur, kritiske teknologier eller kritiske input, der er afgørende for sikkerheden eller den offentlige orden. Hvis EU-målet er en del af eller deltager i et projekt eller program af interesse for Unionen, skal medlemsstaterne screene og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om den pågældende udenlandske investering.

Bilag II indeholder en liste over teknologier, aktiver, faciliteter, udstyr, net, systemer, tjenester og økonomiske aktiviteter af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen. Hvis EU-målet er økonomisk aktivt i et område, der er opført i bilag II, skal medlemsstaterne screene de udenlandske investeringer. Denne udenlandske investering skal anmeldes til samarbejdsmekanismen, hvis den udenlandske investor eller EU-målet opfylder en af de risikobaserede betingelser, der er fastsat i forordningen. Dette risikobaserede filter er hensigtsmæssigt for at sikre, at EU-samarbejdsmekanismen kun fokuserer på udenlandske investeringer, der er af potentiel interesse ud fra et sikkerhedsperspektiv, og ikke pålægger de nationale forvaltninger og virksomheder unødvendige byrder.

2024/0017 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om screening af udenlandske investeringer i Unionen og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af [dato], som er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[3],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Investeringer i Unionen bidrager til dens vækst ved at forbedre dens konkurrenceevne, skabe arbejdspladser og stordriftsfordele samt tilføre kapital, teknologi, innovation og ekspertise.

(2) I artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsættes det, at Unionen i forbindelserne med den øvrige verden forsvarer og fremmer sine værdier og interesser og bidrager til beskyttelsen af sine borgere. Desuden har Unionen og dens medlemsstater et åbent investeringsmiljø, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og indgår i Unionens og dens medlemsstaters internationale forpligtelser.

(3) I henhold til de internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og handels- og investeringsaftalerne indgået med tredjelande er det dog muligt for Unionen og medlemsstaterne på visse betingelser at begrænse udenlandske direkte investeringer (FDI'er) af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden.

---

1 EUT C […] af […], s. […] .

2 EUT C […] af […], s. […] .

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj)

(4) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452[4] er der fastsat et regelsæt for medlemsstaternes screening af FDI'er i Unionen. Forordningen indeholder navnlig en samarbejdsmekanisme, der gør det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at udveksle oplysninger om FDI'er og give udtryk for betænkeligheder over risici for sikkerheden eller den offentlige orden. Denne samarbejdsmekanisme kræver, at den medlemsstat, hvor FDI'en var planlagt eller gennemført, tog behørigt hensyn til bemærkningerne fra andre medlemsstater og den udtalelse, som Kommissionen afgav i sin screeningafgørelse.

(5) Den ramme, der er fastlagt i henhold til forordning (EU) 2019/452, har opfyldt sit mål om at tilvejebringe en formel mekanisme for medlemsstaterne og Kommissionen til at udveksle oplysninger om FDI'er og øge bevidstheden om grænseoverskridende risici for sikkerheden eller den offentlige orden som følge af visse FDI'er.

(6) Der er imidlertid behov for en ny retsakt for at styrke effektiviteten og virkningsfuldheden af forordning (EU) 2019/452 og sikre en højere grad af harmonisering i hele Unionen.

(7) Visse investeringer, der ikke er omfattet af forordning (EU) 2019/452, kan skabe risici for Unionens sikkerhed og offentlige orden. Dette gælder navnlig visse investeringer, der foretages i medlemsstater, der ikke har en screeningmekanisme, investeringer, der foretages i medlemsstater, der har en screeningmekanisme, hvis anvendelsesområde ikke omfatter visse følsomme investeringer, og investeringer, der foretages af udenlandske investorer gennem et datterselskab, der er etableret i Unionen, og som potentielt udgør samme risici for sikkerheden eller den offentlige orden som direkte investeringer foretaget fra tredjelande.

(8) Et betydeligt flertal af medlemsstaterne, men ikke alle, har vedtaget en retsakt, der indeholder en mekanisme til screening af FDI'er. I mange medlemsstater omfatter den nationale lovgivning også screening af investeringer inden for Unionen. Blandt medlemsstaterne er der betydelige forskelle med hensyn til anvendelsesområde, tærskler og kriterier, der anvendes til at vurdere, om en investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt. Der er også forskelle i screeningprocesserne. I visse medlemsstater kan investeringen gennemføres, inden den er blevet godkendt med hensyn til indvirkningen på sikkerheden og den offentlige orden. Andre kræver imidlertid, at investeringen først afsluttes efter godkendelse i henhold til screeningmekanismen. Sådanne forskelle skaber et problem for et velfungerende indre marked. De skaber f.eks. ulige vilkår og øger overholdelsesomkostningerne for investorer, der ønsker at anmelde transaktioner i mere end én medlemsstat. Denne forordning bidrager til at mindske forskellene med hensyn til centrale elementer i de mekanismer, der gennemføres på nationalt plan. Dette er afgørende for at sikre forudsigelighed for investorer med hensyn til de gældende nationale ordninger og deres karakteristika og dermed reducere de dermed forbundne overholdelsesomkostninger. Dette er så meget desto mere relevant i betragtning af det indre markeds integrationsniveau, som kan resultere i en enkelt transaktion, der berører flere medlemsstater i hele Unionen. Det er f.eks. muligt, at en transaktion, der har til formål at erhverve en målvirksomhed i én medlemsstat, også påvirker sikkerheden og den offentlige orden i en anden medlemsstat på grund af

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79I af 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

forsyningskædestrukturen eller andre økonomiske elementer, der forbinder målvirksomheden med andre virksomheder, der er etableret i en anden medlemsstat. For at løse disse problemer i det indre marked og sikre større sammenhæng og forudsigelighed bør de kriterier og elementer, der skal anvendes til vurdering af udenlandske investeringer, fastlægges gennem en EU-indsats.

(9) For at sikre en konsekvent tilgang til screening af udenlandske investeringer i hele Unionen bør alle medlemsstater pålægges at screene udenlandske investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. Derfor bør de centrale elementer i de nationale screeningmekanismer harmoniseres. Denne minimumsharmonisering omfatter omfanget af de investeringer, der skal screenes, screeningprocedurens væsentlige karakteristika og samspillet mellem den nationale mekanisme og EU-samarbejdsmekanismen. Desuden bør medlemsstaterne også kunne udvide anvendelsesområdet for deres nationale screeningmekanisme til at omfatte andre typer udenlandske investeringer, udenlandske investeringer i andre sektorer, yderligere EU-mål eller økonomiske aktiviteter, som den pågældende medlemsstat anser for at være kritiske for dens sikkerhed eller offentlige orden. Når de gør dette, bør en sådan screening også være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

(10) Forordning (EU) 2019/452 omfatter kun udenlandske direkte investeringer, der foretages fra tredjelande til Unionen. Det er imidlertid også nødvendigt at udvide samarbejdsmekanismens anvendelsesområde til at omfatte investeringer, der foretages mellem medlemsstater, hvor investoren i en medlemsstat kontrolleres direkte eller indirekte af en udenlandsk enhed, uanset om den endelige ejer er hjemmehørende i Unionen eller andetsteds. Dette udvidede anvendelsesområde er navnlig hensigtsmæssigt for at sikre, at enhver investering, der skaber en varig forbindelse mellem den udenlandske investor og EU-målet, uanset om den foretages direkte af en udenlandsk investor eller gennem en enhed, der er etableret i Unionen og kontrolleres af en udenlandsk investor, konsekvent registreres og vurderes. Dette bør fremme sammenhængen og forudsigeligheden af screeningreglerne på tværs af medlemsstaterne, hvilket igen vil reducere efterlevelsesomkostningerne for udenlandske investorer og begrænse incitamenterne til at målrette en investering mod medlemsstater, hvor sådanne transaktioner er uden for anvendelsesområdet.

(11) Investeringer i EU-mål foretaget af udenlandske investorer, herunder investeringer, der gennemføres gennem en kontrolleret enhed i Unionen, kan udgøre særlige risici for sikkerheden og den offentlige orden i Unionen og dens medlemsstater. Sådanne investorrelaterede risici bør ikke være til stede og behøver derfor ikke at blive håndteret i forbindelse med en investering, der kun involverer enheder, hvor der ikke er ejerskab, kontrol, forbindelse til eller indflydelse fra udenlandske investorer, herunder når en udenlandsk investor deltager i EU-enheden uden en kontrollerende andel. Det er nødvendigt at undgå afvigelser i reglerne for behandling af udenlandske investeringer, uanset om de foretages direkte fra lande uden for Unionen eller gennem en enhed, der allerede er etableret i Unionen, for at sikre en sammenhængende ramme for screening af investeringer og EU-kontrolmekanismen. Denne ramme afspejler betydningen af at beskytte sikkerheden og den offentlige orden og er udelukkende rettet mod risici, der kan opstå som følge af investeringer, der involverer udenlandske enheder. Medlemsstaterne bør derfor som minimum sikre screening af de udenlandske investeringer, der vedrører projekter eller programmer af interesse for Unionen, eller hvor EU-målet er aktivt inden for områder, hvor en udenlandsk investering kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat. Medlemsstaterne bør også kunne screene andre udenlandske investeringer. Når de gør

dette, bør en sådan screening også være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Transaktioner, hvor udenlandske investorer ikke er involveret, eller hvor graden af involvering ikke fører til direkte eller indirekte kontrol med EU-enheden, er ikke omfattet af denne forordning.

(12) Screening af udenlandske investeringer bør foretages i overensstemmelse med denne forordning under hensyntagen til alle tilgængelige faktuelle oplysninger og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og andre principper, der er nedfældet i traktaterne. Desuden bør screeningen af udenlandske investeringer, der foretages gennem datterselskaber af den udenlandske investor, der er etableret i Unionen, i alle tilfælde overholde de krav, der følger af EU-retten, og navnlig traktatens bestemmelser om etableringsfrihed og frie kapitalbevægelser som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, i overensstemmelse med målet om at bevare et åbent og inklusivt indre marked. Alle restriktioner for etableringsfriheden og den frie bevægelighed for kapital i Unionen, herunder screening og foranstaltninger som følge af screening, såsom afbødende foranstaltninger og forbud, bør være baseret på en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse og bør være hensigtsmæssige og nødvendige som fastsat i Domstolens retspraksis. Samtidig kan der ved vurderingen af en restriktions berettigelse og forholdsmæssighed tages hensyn til de særlige forhold ved investeringer i Unionen, der foretages gennem et datterselskab af en udenlandsk investor, ved vurderingen af eventuelle restriktioner for etableringsfriheden eller den frie bevægelighed for kapital, herunder, hvor det er relevant, i en udtalelse vedtaget af Kommissionen i henhold til denne forordning. Dette bør ske under hensyntagen til integrationen af medlemsstaternes ordninger i en EU-dækkende samarbejdsmekanisme.

(13) For at den samarbejdsmekanisme, der er fastsat i denne forordning, kan fungere effektivt og virkningsfuldt, er det nødvendigt at fastlægge et fælles minimumsområde for udenlandske investeringer, som alle medlemsstater bør anmelde til samarbejdsmekanismen. Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne anmelde udenlandske investeringer uden for denne forordnings anvendelsesområde.

(14) Det er også nødvendigt at gøre den medlemsstat, hvor den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, mere ansvarlig over for Kommissionen og de medlemsstater, der giver udtryk for behørigt begrundede betænkeligheder med hensyn til deres offentlige orden eller sikkerhed eller Unionens sikkerhed.

(15) Det fælles regelsæt i denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes eneansvar for at beskytte deres nationale sikkerhed som fastsat i artikel 4, stk. 2, i TEU. Det bør heller berøre ikke beskyttelsen af deres væsentlige sikkerhedsinteresser, jf. artikel 346 i TEUF.

(16) Udenlandske investeringer, der skaber eller opretholder varige og direkte forbindelser mellem investorer fra tredjelande (herunder statslige organer) og EU-mål, der udøver en økonomisk aktivitet i en medlemsstat, bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Dette bør gælde, hvis disse investeringer foretages direkte fra tredjelande eller af en EU-enhed med udenlandsk kontrol. Rammen bør dog ikke omfatte erhvervelse af selskabsværdipapirer, der udelukkende er bestemt til finansielle investeringer, uden at det er hensigten at øve indflydelse på virksomhedens ledelse og kontrol (porteføljeinvesteringer). Omstrukturering inden for en koncern eller en fusion af mere end én juridisk enhed til en enkelt juridisk enhed udgør ikke en udenlandsk investering, forudsat at der ikke sker nogen stigning i de aktier, som indehaves af udenlandske investorer, eller transaktionen ikke fører til yderligere rettigheder, der kan

føre til en ændring i en eller flere udenlandske investorers faktiske deltagelse i ledelsen af eller kontrollen med et EU-mål.

(17) Udenlandske greenfieldinvesteringer finder sted, når den udenlandske investor eller en udenlandsk investors datterselskab i Unionen opretter nye faciliteter eller en ny virksomhed i Unionen. Udenlandske greenfieldinvesteringer bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, i det omfang de anses for relevante af en medlemsstat med henblik på screening af udenlandske investeringer, fordi de skaber varige og direkte forbindelser mellem en udenlandsk investor og sådanne faciliteter eller sådanne virksomheder. Desuden kan en udenlandsk investor ved at oprette nye faciliteter påvirke sikkerheden og den offentlige orden, herunder når denne risiko vedrører væsentlige økonomiske input. Medlemsstaterne opfordres derfor til at medtage udenlandske greenfieldinvesteringer i anvendelsesområdet for de transaktioner, der er omfattet af deres screeningmekanismer, navnlig når sådanne investeringer finder sted i sektorer, der er relevante for deres sikkerhed eller offentlige orden, eller hvis de har kendetegn såsom størrelse eller væsentlig karakter, der er relevante for deres sikkerhed eller offentlige orden.

(18) For at sikre konsekvente og forudsigelige screeningprocesser er det hensigtsmæssigt at fastlægge de væsentlige elementer i de screeningmekanismer, der skal gennemføres af medlemsstaterne. Disse elementer bør som minimum omfatte omfanget af de transaktioner, der skal være omfattet af et krav om tilladelse, frister for screeningen og muligheden for, at virksomheder, der er berørt af screeningafgørelsen, kan gøre brug af sådanne afgørelser. Regler og procedurer vedrørende screeningmekanismer skal være gennemsigtige og må ikke forskelsbehandle tredjelande.

(19) Den samarbejdsmekanisme, der er fastsat i forordning (EU) 2019/452, gør det muligt for medlemsstaterne at samarbejde og hjælpe hinanden, når en udenlandsk direkte investering i en medlemsstat kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i andre medlemsstater eller i projekter eller programmer af interesse for Unionen. Denne mekanisme har indtil videre vist sig at være meget nyttig, og den bør derfor opretholdes og styrkes i henhold til denne forordning.

(20) For at sikre, at udenlandske investeringer, der kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen negativt, indkredses på passende vis, bør medlemsstaterne screene udenlandske investeringer, hvis EU-målet er en del af eller deltager i et projekt eller program af interesse for Unionen, eller hvis EU-målets økonomiske aktivitet vedrører teknologi, aktiver, faciliteter, udstyr, net, systemer eller tjenester af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen. Ud over disse kriterier kan screeningmekanismer finde anvendelse på andre sektorer, EU-mål eller økonomiske aktiviteter, som den pågældende medlemsstat anser for at være kritiske for dens sikkerhed eller offentlige orden.

(21) For at sikre, at samarbejdsmekanismen kun fokuserer på udenlandske investeringer, hvor den udenlandske investors eller EU-målets kendetegn sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, bør der fastsættes risikobaserede betingelser for anmeldelse af udenlandske investeringer, der er genstand for screening i en medlemsstat, til de øvrige medlemsstater og Kommissionen. Hvis en udenlandsk investering ikke opfylder nogen af betingelserne, kan den medlemsstat, hvor den udenlandske investering screenes, anmelde den udenlandske investering til de øvrige medlemsstater og Kommissionen, herunder hvis EU-målet har betydelige aktiviteter i andre medlemsstater eller tilhører en koncern, der har flere virksomheder i forskellige medlemsstater.

(22) For at sikre, at den sandsynlige indvirkning af udenlandske investeringer på sikkerheden eller den offentlige orden i en eller flere medlemsstater indkredses på passende vis, bør medlemsstaterne kunne fremsætte bemærkninger til en medlemsstat, på hvis område en udenlandsk investering er planlagt eller gennemført, selv om den pågældende medlemsstat ikke foretager screening af den udenlandske investering, eller hvis den udenlandske investering screenes, men ikke er blevet anmeldt til samarbejdsmekanismen. Medlemsstaternes anmodninger om oplysninger, svar og bemærkninger bør samtidig anmeldes til Kommissionen.

(23) For at sikre, at den sandsynlige indvirkning af en udenlandsk investering på sikkerheden eller den offentlige orden i en eller flere medlemsstater eller Unionen som helhed indkredses på passende vis, bør Kommissionen kunne afgive en udtalelse som omhandlet i artikel 288 i TEUF til en medlemsstat, på hvis område en udenlandsk investering er planlagt eller gennemført, selv om den pågældende medlemsstat ikke foretager screening af den udenlandske investering, eller hvis den udenlandske investering screenes, men ikke er blevet anmeldt til samarbejdsmekanismen.

(24) For at gøre det muligt at beskytte sikkerheden eller den offentlige orden, når den sandsynlige virkning skyldes en udenlandsk investering i et EU-mål, der tager sigte på udvikling, vedligeholdelse eller erhvervelse af infrastruktur, teknologier eller input, som er afgørende for Unionen som helhed, bør Kommissionen have mulighed for at afgive en udtalelse. Derved vil Kommissionen få et redskab til at beskytte projekter og programmer, som er til gavn for Unionen som helhed og udgør et vigtigt bidrag til dens sikkerhed eller offentlige orden. En udtalelse fra Kommissionen, der indkredser den sandsynlige indvirkning på projekter eller programmer af interesse for Unionen af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden, bør meddeles alle medlemsstater.

(25) Desuden bør det være muligt for Kommissionen at vedtage en udtalelse rettet til alle medlemsstater, hvis den identificerer flere udenlandske investeringer, der samlet set vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen. Dette kan navnlig være tilfældet, når flere udenlandske investeringer har sammenlignelige kendetegn. Disse omfatter, at de udenlandske investeringer foretages af den samme udenlandske investor eller udenlandske investorer, der udgør risici, der ligner hinanden, eller at flere udenlandske investeringer vedrører det samme mål eller den samme infrastruktur, herunder transeuropæisk infrastruktur for transport, energi og kommunikation. Medlemsstaterne og Kommissionen bør drøfte risikoanalysen og mulighederne for at imødegå de risici, der er indkredset i udtalelsen,.

(26) For at beskytte sikkerheden eller den offentlige orden og samtidig skabe større sikkerhed for investorerne bør medlemsstaterne have mulighed for at fremsætte bemærkninger, og Kommissionen bør have mulighed for at afgive en udtalelse om udenlandske investeringer, der er gennemført, men ikke anmeldt, op til 15 måneder efter gennemførelsen af den udenlandske investering.

(27) Af hensyn til klarheden bør en liste over projekter eller programmer af interesse for Unionen opføres i bilag I. Disse bør omfatte alle udenlandske investeringer i transeuropæiske net for transport, energi og kommunikation samt programmer, der giver støtte til forskning og udvikling inden for aktiviteter af relevans for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen. På grund af disse projekters og programmers betydning for sikkerheden og den offentlige orden i Unionen bør medlemsstaterne screene udenlandske investeringer i EU-virksomheder, der er en del af eller deltager i disse projekter eller programmer, herunder dem, der modtager støtte fra Unionen.

(28) For at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til den sandsynlige indvirkning af en udenlandsk investering på sikkerheden eller den offentlige orden i en eller flere medlemsstater, bør medlemsstater, der modtager behørigt begrundede bemærkninger fra andre medlemsstater eller en udtalelse fra Kommissionen, i videst muligt omfang overveje sådanne bemærkninger eller udtalelser, herunder hvis de mener, at deres egen sikkerhed eller offentlige orden ikke er berørt. Medlemsstaten bør om nødvendigt koordinere med Kommissionen og de berørte medlemsstater og give dem skriftlig feedback om den trufne afgørelse og om, hvordan der er taget størst muligt hensyn til bemærkningerne og udtalelsen. Den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, bør forblive eneansvarlig for den endelige afgørelse om udenlandske investeringer.

(29) For at sikre, at samarbejdsmekanismen fungerer effektivt, er det vigtigt at kræve, at den medlemsstat, der anmelder den udenlandske investering til samarbejdsmekanismen, tilvejebringer et minimumsniveau af oplysninger i et standardiseret format. Hvis samarbejdet vedrører en udenlandsk investering, der ikke er anmeldt til samarbejdsmekanismen, bør den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, kunne give mindst samme minimumsniveau af oplysninger. Kommissionen og medlemsstaterne kan indhente yderligere oplysninger fra den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført. En sådan anmodning om yderligere oplysninger bør være behørigt begrundet, begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for, at medlemsstaterne kan fremsætte bemærkninger, eller for at Kommissionen kan afgive en udtalelse, stå i et rimeligt forhold til formålet med anmodningen og ikke være urimeligt byrdefuld for den anmeldende medlemsstat.

(30) For at sikre, at samarbejdet er baseret på fuldstændige og nøjagtige oplysninger, bør en udenlandsk investor eller en virksomhed fremlægge alle relevante oplysninger, som den medlemsstat, hvor investoren eller virksomheden er etableret, eller den medlemsstat, hvor den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, anmoder om. Hvis en medlemsstat undtagelsesvis, selv om den har gjort sit yderste, ikke er i stand til at indhente de oplysninger, som en anden medlemsstat eller Kommissionen har anmodet om, bør den straks underrette dem herom. I så fald bør enhver bemærkning fra en anden medlemsstat eller enhver udtalelse fra Kommissionen inden for rammerne af samarbejdsmekanismen afgives på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten eller Kommissionen har til rådighed.

(31) For at sikre, at samarbejdsmekanismen kun anvendes til at beskytte sikkerheden eller den offentlige orden, bør medlemsstaterne behørigt begrunde enhver anmodning om oplysninger om en specifik udenlandsk investering i en anden medlemsstat og eventuelle bemærkninger, de måtte fremsætte over for den pågældende medlemsstat. De samme krav gælder, når Kommissionen anmoder om oplysninger om en bestemt udenlandsk investering eller afgiver en udtalelse til en medlemsstat.

(32) Medlemsstaterne eller Kommissionen, alt efter hvad der er relevant, kan eventuelt tage hensyn til relevante oplysninger modtaget fra økonomiske aktører, civilsamfundsorganisationer eller arbejdsmarkedets parter (såsom fagforeninger) om en udenlandsk investering, der vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

(33) En medlemsstat, på hvis område en udenlandsk investering er planlagt eller gennemført, kan underrette andre medlemsstater eller Kommissionen, hvis den ønsker en yderligere analyse af et eller flere aspekter af en udenlandsk investering, som

samarbejdsmekanismen vurderer, eller får kendskab til nye omstændigheder eller nye oplysninger, der kan påvirke vurderingen af den udenlandske investering. De øvrige medlemsstater og Kommissionen kan derefter blive indrømmet yderligere tid til at supplere deres vurdering af den udenlandske investering.

(34) For at sikre samarbejdsmekanismens effektivitet er det nødvendigt at tilpasse frister og procedurer, når flere udenlandske investeringer i forbindelse med den samme bredere transaktion screenes i flere medlemsstater. I sådanne transaktioner med flere lande bør ansøgeren indgive de forskellige anmodninger om tilladelse i de pågældende medlemsstater samtidig. Desuden bør disse medlemsstater samtidig anmelde anmodningerne til samarbejdsmekanismen. For at sikre en effektiv håndtering af disse transaktioner med flere lande bør de berørte medlemsstater koordinere og nå til enighed om, hvorvidt de udenlandske investeringer er anmeldelsespligtige, og hvornår de skal anmeldes. Desuden bør de berørte medlemsstater også koordinere den endelige afgørelse. Hvis de berørte medlemsstater har til hensigt at godkende den udenlandske investering på visse betingelser, bør de sikre, at disse betingelser er forenelige med hinanden, og håndtere grænseoverskridende risici på passende vis. Inden de pågældende medlemsstater forbyder en udenlandsk investering, bør de overveje, om en betinget tilladelse med koordinerede foranstaltninger og en koordineret håndhævelse heraf ikke er tilstrækkelig til at imødegå den sandsynlige indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden. Kommissionen bør kunne deltage i en sådan koordinering.

(35) For at sikre en konsekvent tilgang til screening af investeringer i hele Unionen er det af afgørende betydning, at de standarder og kriterier, der anvendes til at vurdere sandsynlige risici for sikkerheden og den offentlige orden, er dem, der er fastsat på EU-plan i denne forordning. Disse bør omfatte indvirkningen på kritisk infrastrukturs sikkerhed, integritet og funktion, tilgængeligheden af kritiske teknologier (herunder centrale støtteteknologier) og den fortsatte forsyning af kritiske input af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden, hvis afbrydelse, sammenbrud, tab eller ødelæggelse vil have en betydelig indvirkning på sikkerheden og den offentlige orden i en eller flere medlemsstater eller på Unionen som helhed. I den forbindelse bør medlemsstaterne og Kommissionen også tage hensyn til konteksten og omstændighederne ved den udenlandske investering. Dette bør navnlig omfatte, om en investor kontrolleres direkte eller indirekte, f.eks. gennem betydelig finansiering eller af et tredjelands regering, eller er involveret i forfølgelsen af tredjelandes politiske mål om at fremme deres militære kapaciteter. I denne forbindelse bør medlemsstaterne og Kommissionen, hvis det er relevant, også overveje, hvorfor den udenlandske investor, dennes reelle ejer eller et af dens datterselskaber eller en person, der handler på vegne af eller efter instruks fra en sådan udenlandsk investor, er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger af en hvilken som helst form i henhold til artikel 215 i TEUF.

(36) Hvis den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, mener, at en udenlandsk investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen negativt, bør det kræves, at den pågældende medlemsstat træffer passende foranstaltninger for at afbøde risiciene, hvis sådanne foranstaltninger er til rådighed, og den finder dem hensigtsmæssige, idet der tages nøje hensyn til bemærkningerne fra andre medlemsstater og Kommissionens udtalelse, hvis det er relevant. Udenlandske investeringer bør kun forbydes undtagelsesvis, og hvis afbødende foranstaltninger eller foranstaltninger, der er tilgængelige i henhold til EU-

retten eller national ret, bortset fra screeningmekanismen, ikke er tilstrækkelige til at afbøde indvirkningen på sikkerheden eller den offentlige orden.

(37) For at støtte gennemførelsen af samarbejdsmekanismen og fremme udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne bør ekspertgruppen om screening af udenlandske investeringer, der er nedsat i henhold til forordning (EU) 2019/452, opretholdes.

(38) Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om deres screeningmekanismer og eventuelle ændringer heraf. De bør årligt aflægge rapport til offentligheden om anvendelsen af deres screeningmekanismer på den relevante lovgivningsmæssige udvikling og screeningmyndighedens aktiviteter, herunder aggregerede data om de screenede transaktioner, resultatet af screeningprocedurerne, nationaliteten af parterne i udenlandske investeringer og de økonomiske sektorer, hvori disse transaktioner fandt sted.

(39) For at sikre koordineringsmekanismens effektivitet bør de kontaktpunkter, som medlemsstaterne og Kommissionen har oprettet, placeres hensigtsmæssigt i de respektive forvaltninger. Kontaktpunkterne bør have kvalificeret personale og de nødvendige beføjelser til at udføre deres arbejde inden for rammerne af koordineringsmekanismen og sikre korrekt behandling af fortrolige oplysninger.

(40) Medlemsstaterne og Kommissionen bør tilskyndes til at samarbejde med de ansvarlige myndigheder i ligesindede tredjelande om spørgsmål vedrørende screening af udenlandske investeringer, der kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Sådant administrativt samarbejde bør sigte mod at styrke effektiviteten af regelsættet for medlemsstaternes screening af udenlandske investeringer og samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til denne forordning. Kommissionen bør holdes underrettet om sådanne bilaterale kontakter, i det omfang de vedrører systemiske spørgsmål i forbindelse med investeringsscreening. Det bør også være muligt for Kommissionen at overvåge udviklingen med hensyn til screeningmekanismer i tredjelande.

(41) Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at de oplysninger, de meddeler eller modtager i medfør af denne forordning, behandles fortroligt i overensstemmelse med national ret og EU-retten. Hvis uautoriseret videregivelse af oplysninger i forskellig grad ville skade Den Europæiske Unions eller en eller flere af medlemsstaternes interesser, bør udstederen af oplysningerne klassificere oplysningerne i overensstemmelse med national ret og EU-retten. Når medlemsstaterne og Kommissionen besvarer anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der behandles i medfør af denne forordning, koordinerer og sikrer de som minimum det beskyttelsesniveau for de beskyttede interesser, der er til rådighed i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001[5], med henblik på at beskytte formålet med undersøgelser. Kommissionen bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af fortrolige oplysninger i overensstemmelse med navnlig Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443[6] og Kommissionens afgørelse

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

[6] Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

(EU, Euratom) 2015/444[7]. På samme måde bør medlemsstaterne og Kommissionen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse af aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Unionens interesse[8]. Dette gælder navnlig forpligtelsen til ikke at ned- eller afklassificere klassificerede informationer uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen. Ikkeklassificerede følsomme informationer eller informationer, som gives på et fortroligt grundlag, bør behandles som sådan af myndighederne.

(42) Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør overholde de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger. Behandling af personoplysninger foretaget af kontaktpunkterne og andre enheder i medlemsstaterne bør foregå i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[9]. Kommissionens behandling af personoplysninger bør foregå i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[10].

(43) Kommissionen bør udarbejde og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning. For at sikre større gennemsigtighed bør rapporten offentliggøres. Rapporten bør bl.a. baseres på rapporter, som alle medlemsstaterne forelægger Kommissionen fortroligt under behørig hensyntagen til behovet for at sikre beskyttelsen af visse oplysningers fortrolighed, navnlig hvis offentliggørelsen af data kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen eller bringe forretningshemmeligheder i fare.

(44) Kommissionen bør evaluere denne forordnings funktion og effektivitet fem år efter datoen for denne forordnings anvendelse og derefter hvert femte år og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten bør indeholde en vurdering af, hvorvidt denne forordning bør ændres. Hvis det i rapporten foreslås at ændre denne forordning, kan den ledsages af et lovgivningsforslag.

(45) Unionens og medlemsstaternes gennemførelse af denne forordning bør være i overensstemmelse med de relevante betingelser for indførelse af restriktive foranstaltninger af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden i WTO- aftalerne, herunder navnlig artikel XIV, litra a), og artikel XIV a i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS)[11]. Den bør ligeledes overholde EU-traktaterne og være i overensstemmelse med forpligtelser indgået i henhold til andre handels- og

---

7 Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

8 Aftale mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse (EUT C 202 af 8.7.2011, s. 13).

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

10 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

11 Rådets afgørelse af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

investeringsaftaler, som Unionen eller medlemsstaterne er part i, og handels- og investeringsordninger, som Unionen eller medlemsstaterne har tilsluttet sig.

(46) Når en udenlandsk investering udgør en fusion, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004[12], bør anvendelsen af nærværende forordning ikke berøre anvendelsen af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004. Nærværende forordning og artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004 bør anvendes ensartet. I det omfang det respektive anvendelsesområde for de to forordninger overlapper hinanden, bør begrundelsen for screening i denne forordnings artikel 12 og begrebet legitime interesser som omhandlet i artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 139/2004 fortolkes på en sammenhængende måde, med forbehold af vurderingen af foreneligheden af de nationale foranstaltninger, der har til formål at beskytte disse interesser, med de almindelige principper og andre bestemmelser i EU-retten.

(47) Denne forordning bør ikke berøre EU-reglerne om tilsynsmæssig vurdering af erhvervelse af kvalificerede andele i den finansielle sektor som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF[13], 2013/36/EU[14] og 2014/65/EU[15], som er en særskilt procedure med et specifikt mål.

(48) Anvendelsen af denne forordning bør være i overensstemmelse med og berører ikke andre meddelelses- og tilladelsesprocedurer i EU-lovgivningen. Kommissionen bør have mulighed for at anvende de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt samarbejdsmekanismen, til at udøve sin rolle med at føre tilsyn med anvendelsen af EU-retten i overensstemmelse med artikel 17 i TEU.

(49) For at tage hensyn til udviklingen i forbindelse med projekter eller programmer af interesse for Unionen og for at tilpasse listen over teknologier, aktiver, faciliteter, udstyr, net, systemer, tjenester og økonomiske aktiviteter af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændringer af bilagene til denne forordning. Listen over projekter eller programmer af interesse for Unionen i bilag I bør omfatte projekter eller programmer, der er omfattet af EU-retten, og som indeholder bestemmelser om udvikling, vedligeholdelse eller erhvervelse af kritisk infrastruktur, kritiske teknologier eller kritiske input, der er afgørende for sikkerheden eller den offentlige orden. Listen over teknologier, aktiver, faciliteter, udstyr, net, systemer, tjenester og økonomiske aktiviteter af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen i bilag II bør omfatte områder, hvor en udenlandsk investering kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat eller i Unionen som helhed gennem et EU-mål, som ikke deltager i eller modtager midler fra et projekt eller program af interesse for Unionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen

---

12 Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

14 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[16]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(50) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, navnlig for så vidt angår den formular, der skal anvendes til at give minimumsoplysninger om udenlandske investeringer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[17].

(51) Forordning (EU) 2019/452 bør ophæves. For at give medlemsstaterne og enhederne tilstrækkelig tid til at forberede sig på gennemførelsen bør denne forordning finde anvendelse fra den [indsæt dato: 15 måneder efter ikrafttrædelsen]. I overgangsperioden mellem denne forordnings ikrafttrædelse og anvendelse bør forordning (EU) 2019/452 fortsat finde anvendelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter et EU-regelsæt for medlemsstaternes screening af udenlandske investeringer på deres område af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden.

2. Denne forordning opretter en samarbejdsmekanisme, der skal gøre det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at udveksle oplysninger om udenlandske investeringer, vurdere deres potentielle indvirkning på sikkerheden og den offentlige orden og udpege potentielle problemer, som den medlemsstat, der screener investeringen, skal løse.

3. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde nationale bestemmelser på områder, der ikke samordnes ved denne forordning.

4. Denne forordning berører ikke det forhold, at den enkelte medlemsstat har eneansvar for sin nationale sikkerhed som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i TEU, og berører ej heller den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346 i TEUF.

5. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til traktaterne, navnlig artikel 49 og 63 i TEUF. Medlemsstaterne sikrer, at alle

[16] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

[17] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af denne forordning, er i overensstemmelse med disse forpligtelser. Denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF til at sikre overholdelse af EU-retten.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "udenlandsk investering": en udenlandsk direkte investering eller en investering i Unionen med udenlandsk kontrol, som muliggør effektiv deltagelse i ledelsen af eller kontrollen med et EU-mål

2) "udenlandsk direkte investering": en investering af enhver art foretaget af en udenlandsk investor, der har til formål at etablere eller opretholde varige og direkte forbindelser mellem den udenlandske investor og et eksisterende eller kommende EU-mål, og for hvilket den udenlandske investor stiller kapital til rådighed med henblik på at udøve en økonomisk aktivitet i en medlemsstat

3) "investering i Unionen med udenlandsk kontrol": en investering af enhver art foretaget af en udenlandsk investor gennem den udenlandske investors datterselskab i Unionen, der har til formål at etablere eller opretholde varige og direkte forbindelser mellem den udenlandske investor og et eksisterende eller kommende EU-mål, og for hvilket den udenlandske investor stiller kapital til rådighed med henblik på at udøve en økonomisk aktivitet i en medlemsstat

4) "anmodning om tilladelse": indgivelse inden for rammerne af en screeningmekanisme, der er oprettet i henhold til artikel 3, af en anmodning om godkendelse af udenlandske investeringer, der er omfattet af et krav om godkendelse

5) "anmeldelsespligtig investering": en udenlandsk investering, der opfylder mindst en af betingelserne i artikel 5

6) "udenlandsk investor":

   a) en fysisk person fra et tredjeland eller

   b) en virksomhed eller enhed, der er etableret eller på anden måde organiseret i henhold til lovgivningen i et tredjeland

7) "udenlandsk investors datterselskab i Unionen": en økonomisk aktiv virksomhed, der er etableret i henhold til en medlemsstats lovgivning, og som opfylder betingelserne i artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013[18], og som direkte eller indirekte kontrolleres af en udenlandsk investor

8) "EU-mål": en virksomhed, der er etableret i henhold til en medlemsstats lovgivning

9) "EU-mål, der er økonomisk aktiv inden for et af de områder, der er opført i bilag II": et EU-mål, der er aktivt eller har til hensigt at være aktivt inden for teknologier, aktiver, faciliteter, udstyr, net, systemer, tjenester og økonomiske aktiviteter af særlig

[18] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (*EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI:* http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen, jf. bilag II, herunder gennem ejerskab, anvendelse, produktion eller levering heraf

10) "ansøger, der anmoder om en tilladelse": den eller de parter i en udenlandsk investeringstransaktion, som ansøger om tilladelse hos den relevante screeningmyndighed

11) "tredjeland": en jurisdiktion, som ikke er medlem af Unionen

12) "screening": en procedure, der gør det muligt for en medlemsstat at vurdere, undersøge, godkende, godkende med forbehold af afbødende foranstaltninger, forbyde eller afvikle udenlandske investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden

13) "screeningmekanisme": et almengyldigt instrument, såsom en lov eller forskrift, og tilhørende administrative krav, gennemførelsesbestemmelser eller retningslinjer, der fastsætter vilkårene, betingelserne og procedurerne for screening af udenlandske investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden

14) "screeningafgørelse": en foranstaltning vedtaget af en screeningmyndighed i medfør af en screeningmekanisme, som fører til tilladelse, tilladelse med forbehold af afbødende foranstaltninger, forbud mod eller afvikling af en udenlandsk investering

15) "screeningmyndighed" eller "screeningmyndigheder": den eller de myndigheder, som en medlemsstat har udpeget til at screene udenlandske investeringer

16) "gennemførelse": det tidspunkt, hvor den sidste forudgående betingelse er opfyldt i forbindelse med en investeringsbeslutning truffet af parterne i en udenlandsk investeringstransaktion

17) "samarbejdsmekanisme": samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen om udenlandske investeringer i henhold til denne forordning

18) "projekter eller programmer af interesse for Unionen": projekter eller programmer, der er omfattet af EU-retten, og som indeholder bestemmelser om udvikling, vedligeholdelse eller erhvervelse af kritisk infrastruktur, kritiske teknologier eller kritiske input, der er afgørende for sikkerheden eller den offentlige orden og er opført i bilag I

19) "anmeldende medlemsstat": en medlemsstat, der har anmeldt en anmeldelsespligtig investering til samarbejdsmekanismen i henhold til artikel 5

20) "transaktion med flere lande": en udenlandsk investering, der er underlagt screeningmekanismer i flere medlemsstater

21) "anmeldelse fra flere lande": en anmeldelsespligtig investering, som flere medlemsstater skal anmelde til samarbejdsmekanismen

22) "afbødende foranstaltning": enhver betingelse, der skal afhjælpe de sandsynlige negative virkninger for sikkerheden eller den offentlige orden som følge af den udenlandske investering

23) "kontaktpunkt": den person eller enhed, der er udpeget af en medlemsstat til at anmelde anmeldelsespligtige investeringer til samarbejdsmekanismen og til at modtage og sende al kommunikation vedrørende udenlandske investeringer, der er omfattet af denne forordning, til samarbejdsmekanismen på vegne af screeningmyndigheden.

KAPITEL 2
NATIONALE SCREENINGMEKANISMER

Artikel 3

Oprettelse af screeningmekanismer

1. Medlemsstaterne opretter en screeningmekanisme i overensstemmelse med denne forordning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den screeningmekanisme, der er omhandlet i stk. 1, som minimum finder anvendelse på investeringer, der er omfattet af et krav om tilladelse i henhold til artikel 4, stk. 4.

3. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, senest den [dato: 15 måneder efter ikrafttrædelsen]. Medlemsstaterne underretter derefter Kommissionen om enhver ændring af deres screeningmekanisme senest 30 dage efter vedtagelsen af ændringen.

4. Kommissionen offentliggør en liste over medlemsstaternes screeningmekanismer senest tre måneder efter at have modtaget alle de underretninger, der er omhandlet i stk. 3, eller senest den [dato: 21 måneder efter ikrafttrædelsen], alt efter hvad der indtræffer først. Kommissionen holder listen ajour.

Artikel 4

Minimumskrav

1. Regler og procedurer vedrørende screeningmekanismer og foranstaltninger, der træffes i henhold til sådanne regler og procedurer, skal være i overensstemmelse med EU-retten, være gennemsigtige og må ikke diskriminere mellem tredjelande eller mellem de medlemsstater, hvor den udenlandske investors datterselskab i Unionen er etableret.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres screeningmekanismer opfylder følgende krav:

   a) der fastsættes passende procedurer for screeningmyndigheden til at afgøre, om den har jurisdiktion over en udenlandsk investering, der er indgivet med henblik på tilladelse, og til at foretage en indledende undersøgelse, om nødvendigt efterfulgt af en tilbundsgående undersøgelse for at afgøre, om den pågældende udenlandske investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt. Formålet med den tilbundsgående undersøgelse er navnlig at afgøre, om en screeningafgørelse som omhandlet i artikel 14, stk. 1, er hensigtsmæssig, og at fastlægge dens indhold

   b) screeningmyndigheden overvåger og sikrer overholdelsen af screeningmekanismen og screeningafgørelserne. Den indfører navnlig passende procedurer for at konstatere og forhindre omgåelse af screeningmekanismen og screeningafgørelserne

   c) screeningmyndigheden har beføjelse til at påbegynde screening af udenlandske investeringer på eget initiativ i mindst 15 måneder efter afslutningen af en udenlandsk investering, der ikke er omfattet af et krav om tilladelse, hvis screeningmyndigheden har grund til at antage, at den udenlandske investering kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden

d) fortrolige oplysninger, herunder forretningsmæssigt følsomme oplysninger, der stilles til rådighed for den medlemsstat, der foretager screeningen, skal beskyttes

e) udenlandske investorer, udenlandske investorers datterselskaber i Unionen, hvorigennem den udenlandske investering foretages, og virksomheder, der er berørt af en screeningafgørelse, skal have mulighed for at få screeningafgørelsen prøvet ved domstolene

f) en årlig rapport offentliggøres og skal indeholde oplysninger om den relevante lovgivningsmæssige udvikling i medlemsstaten og aggregerede og anonymiserede data om de screenede investeringer, herunder resultatet af screeningafgørelser, nationaliteter eller etableringsland, alt efter omstændighederne, for parter i de investeringer, der er anmeldt til screeningmyndigheden, og de økonomiske sektorer, hvor disse transaktioner fandt sted

g) udenlandske investeringer, der er omfattet af et krav om tilladelse som omhandlet i stk. 4, indgives af den ansøger, der anmoder om tilladelse, hos screeningmyndigheden og screenes, inden den udenlandske investering er gennemført

h) screeningmyndigheden har beføjelse til at pålægge afbødende foranstaltninger, forbyde eller afvikle udenlandske investeringer, der er omfattet af et krav om tilladelse som omhandlet i stk. 4, som ikke blev indgivet, eller som blev indgivet efter gennemførelsen, og, hvor det er relevant, effektivt håndtere konsekvenserne af manglende overholdelse af de afbødende foranstaltninger

i) der fastsættes passende procedurer for anmeldelse af anmeldelsespligtige investeringer til samarbejdsmekanismen i henhold til artikel 5.

3. Inden medlemsstaterne træffer afgørelse om at godkende en udenlandsk investering, der er omfattet af afbødende foranstaltninger, eller om at forbyde en udenlandsk investering, underretter de ansøgeren, der anmoder om tilladelse, og angiver grundene til, at de agter at træffe deres afgørelse, med forbehold af beskyttelsen af oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod sikkerheden eller den offentlige orden i EU eller en eller flere af medlemsstaterne, og uden at dette berører EU-retten og national ret vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger. Medlemsstaterne giver den udenlandske investor mulighed for at tilkendegive sine synspunkter, inden de træffer en sådan beslutning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at deres screeningmekanismer pålægger et krav om tilladelse til udenlandske investeringer, hvis EU-målet er etableret på deres område:

a) er en del af eller deltager i et af de projekter eller programmer af interesse for Unionen, der er opført i bilag I, herunder som modtager af midler som defineret i artikel 2, stk. 53, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1046[19], eller

[19] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).

b) er økonomisk aktiv inden for et af de områder, der er opført i bilag II.

KAPITEL 3
EU-SAMARBEJDSMEKANISMEN FOR UDENLANDSKE INVESTERINGER, DER SANDSYNLIGVIS VIL PÅVIRKE SIKKERHEDEN ELLER DEN OFFENTLIGE ORDEN NEGATIVT

Artikel 5

Anmeldelse af udenlandske investeringer

1. Medlemsstaterne underretter gennem samarbejdsmekanismen Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver udenlandsk investering i et EU-mål, der er etableret på deres område, og som:

   a) opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 4, litra a), eller

   b) opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 4, litra b), og en af følgende betingelser:

      i) den udenlandske investor eller den udenlandske investors datterselskab i Unionen kontrolleres direkte eller indirekte af regeringen, herunder statslige organer, regionale eller lokale myndigheder eller væbnede styrker, i et tredjeland, herunder gennem ejerskabsstruktur, betydelig finansiering, særlige rettigheder eller statsudpegede direktører eller ledere

      ii) den udenlandske investor, en fysisk person eller enhed, der kontrollerer den udenlandske investor, den reelle ejer af den udenlandske investor, et af den udenlandske investors datterselskaber eller enhver anden part, der ejes eller kontrolleres af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra en sådan udenlandsk investor, er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger i henhold til artikel 215 i TEUF eller

      iii) den udenlandske investor eller et af dennes datterselskaber var involveret i en udenlandsk investering, der tidligere var screenet af en medlemsstat, og ikke var godkendt eller kun godkendt på visse betingelser; for at afgøre dette baserer den anmeldende medlemsstat sig på de oplysninger, den har til rådighed, herunder oplysningerne i den sikre database, der er oprettet i henhold til artikel 7, stk. 10, og oplysninger fra den udenlandske investor om dette spørgsmål.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver udenlandsk investering i et EU-mål, der er etableret på deres område, hvis de indleder en tilbundsgående undersøgelse som led i deres screeningprocedurer. Desuden underretter medlemsstaterne i ekstraordinære tilfælde Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver udenlandsk investering i et EU-mål, der er etableret på deres område, hvis de har til hensigt at indføre en afbødende foranstaltning eller forbyde transaktionen uden en tilbundsgående undersøgelse.

3. Medlemsstaterne kan anmelde udenlandske investeringer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, hvis den medlemsstat, hvor EU-målet er etableret, mener, at en udenlandsk investering kan være af interesse for de øvrige medlemsstater og Kommissionen ud fra et sikkerhedsperspektiv eller hensynet til den offentlige orden,

herunder hvis EU-målet har betydelige aktiviteter i andre medlemsstater, eller tilhører en koncern, der har flere virksomheder i forskellige medlemsstater, som er økonomisk aktive i et af de områder, der er opført i bilag II.

Hvis en medlemsstat har til hensigt at anmelde en udenlandsk investering på sit område, der indgår i en transaktion med flere lande i henhold til artikel 6, stk. 2, koordinerer den med de øvrige medlemsstater, der har modtaget anmodningen om tilladelse. De respektive medlemsstater anmelder transaktionen med flere lande, og de bestræber sig på at sende deres anmeldelser til samarbejdsmekanismen samme dag.

Artikel 6

Indhold og procedurer for anmeldelse af udenlandske investeringer

1. Medlemsstaterne sikrer, at en anmeldelse i henhold til artikel 5 indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, og sendes til Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4:

   a) senest 15 kalenderdage efter modtagelsen af den pågældende anmodning om tilladelse til udenlandske investeringer, der opfylder en af betingelserne i artikel 5, stk. 1 eller 3

   b) senest 60 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om tilladelse til udenlandske investeringer, der opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 2.

2. Følgende procedurer finder anvendelse på transaktioner med flere lande:

   a) ansøgere, der anmoder om en tilladelse, skal indgive deres anmodninger om tilladelse i alle relevante medlemsstater samme dag, og hver ansøgning om tilladelse skal henvise til de øvrige anmodninger

   b) hvis en medlemsstat modtager en anmodning om tilladelse, der opfylder betingelserne i litra a), koordinerer den med de øvrige berørte medlemsstater bl.a. for at afgøre, om litra c) eller d) i dette stykke finder anvendelse. Kommissionen kan deltage i en sådan koordinering efter anmodning fra en eller flere medlemsstater

   c) hvis anmodningerne om tilladelse vedrører en udenlandsk investering, der opfylder en af betingelserne i artikel 5, stk. 1, sender de respektive medlemsstater deres anmeldelser til samarbejdsmekanismen samme dag og inden for den frist, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a)

   d) hvis anmodningerne om tilladelse vedrører en udenlandsk investering, der opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 2, bestræber de respektive medlemsstater sig på at sende deres anmeldelser til samarbejdsmekanismen samme dag.

Artikel 7

Bemærkninger fra medlemsstaterne og udtalelser fra Kommissionen om anmeldte udenlandske investeringer

1. Enhver medlemsstat kan fremsætte behørigt begrundede bemærkninger til den anmeldende medlemsstat via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4. En medlemsstat kan fremsætte sådanne bemærkninger, hvis den:

a) mener, at en udenlandsk investering sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt, eller

b) har oplysninger, der er relevante for screeningen af den pågældende udenlandske investering.

Den medlemsstat, der fremsætter bemærkninger, sender samtidig sine bemærkninger til Kommissionen og underretter gennem samarbejdsmekanismen alle andre medlemsstater om, at der er fremsat bemærkninger.

2. Kommissionen kan afgive en behørigt begrundet udtalelse til den anmeldende medlemsstat via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4. Kommissionen kan afgive en sådan udtalelse, hvis:

a) den mener, at en udenlandsk investering sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt i mere end en medlemsstat

b) den mener, at en sådan udenlandsk investering vil kunne påvirke projekter eller programmer af interesse for Unionen negativt ud fra hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden

eller

c) den har relevante oplysninger om den pågældende udenlandske investering.

Kommissionen kan afgive en udtalelse, uanset om andre medlemsstater har fremsat bemærkninger.

3. Kommissionen kan afgive en behørigt begrundet udtalelse rettet til alle medlemsstater, hvis den mener, at flere udenlandske investeringer eller andre lignende investeringer, hvis de skulle foretages, samlet set og under hensyntagen til deres kendetegn kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen. Efter at Kommissionen har afgivet udtalelse, kan den, hvis det er relevant, drøfte med medlemsstaterne, hvordan de konstaterede risici kan håndteres.

4. Kommissionen skal:

a) sende udtalelser, der opfylder betingelserne i stk. 2, litra a) og c), til alle medlemsstater, der fremsatte bemærkninger, og underrette de øvrige medlemsstater om, at der er afgivet en udtalelse via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4

b) sende udtalelser, der opfylder betingelserne i stk. 2, litra b), og udtalelser, der opfylder betingelserne i stk. 3 til alle medlemsstater via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4.

5. Hvis en medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, modtager en bemærkning fra en anden medlemsstat i henhold til stk. 1 eller en udtalelse fra Kommissionen i henhold til stk. 2 eller 3, tager den nøje hensyn til en sådan bemærkning eller udtalelse.

6. Efter modtagelsen af en bemærkning i henhold til stk. 1 afholder medlemsstaten et møde med de medlemsstater, der fremsatte bemærkninger, for at drøfte, hvordan de konstaterede risici bedst kan imødegås. Hvis den medlemsstat, hvor den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, er uenig i de konstaterede risici eller, hvis det er relevant, den foranstaltning, der foreslås sammen med bemærkningen, tilstræber medlemsstaterne at finde alternative løsninger. Hvis bemærkningen vedrører en transaktion med flere lande, opfordres de øvrige medlemsstater, der

anmeldte den udenlandske investering, også til at drøfte, om de tilsigtede resultater er forenelige med hinanden, og, hvor det er relevant, om de påtænkte betingelser er i stand til at imødegå konstaterede grænseoverskridende risici på passende vis. Kommissionen indbydes til at deltage i sådanne møder.

7. Efter modtagelsen af en udtalelse i henhold til stk. 2 eller 3 finder proceduren i stk. 6 tilsvarende anvendelse.

8. Efter modtagelsen af en udtalelse i henhold til stk. 2 eller 3 skal den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført:

   a) anmelde sin screeningafgørelse til de respektive medlemsstater og til Kommissionen via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, senest tre kalenderdage efter, at den blev sendt til de respektive parter i den udenlandske investering

   b) give en skriftlig redegørelse til de respektive medlemsstater og til Kommissionen via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, senest syv kalenderdage efter, at screeningafgørelsen blev anmeldt i henhold til litra a), om

      i) det omfang, hvori den har taget hensyn til medlemsstaternes bemærkninger eller Kommissionens udtalelse i videst muligt omfang eller

      ii) årsagen til, at den ikke er enig i medlemsstaternes bemærkninger eller Kommissionens udtalelse.

9. Hvis medlemsstaterne eller Kommissionen anfører, at den screeningafgørelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 8, litra a), ikke tager størst muligt hensyn til deres bemærkninger i henhold til stk. 1 eller den udtalelse, der er afgivet i henhold til stk. 2 eller 3, afholder den medlemsstat, på hvis område investeringen er planlagt eller gennemført, et møde for at forklare de hindringer, der er opstået, eller årsagerne til uenigheden, og bestræber sig på at finde løsninger, hvis en lignende situation opstår i fremtiden. Hvis screeningafgørelsen vedrører en anmeldelse fra flere lande, indbydes de øvrige medlemsstater, der anmeldte den udenlandske investering til samarbejdsmekanismen, også. Kommissionen indbydes til alle møder, der afholdes i henhold til dette stykke.

10. Kommissionen opretter en sikker database, der stilles til rådighed for alle medlemsstater, med oplysninger om de udenlandske investeringer, der vurderes af samarbejdsmekanismen, og resultatet af vurderingerne i henhold til de nationale screeningmekanismer, herunder oplysninger om de relevante screeningafgørelser. Kommissionen uploader de oplysninger, den har haft til rådighed siden den 12. oktober 2020, til denne database. Senest den [datoen for denne forordnings anvendelse] uploader medlemsstaterne de oplysninger til denne database, som de har til rådighed om resultatet af den relevante procedure under deres egne screeningmekanismer. De kan også give yderligere forklaringer.

11. Ved fremsættelse af bemærkninger eller afgivelse af en udtalelse i henhold til nærværende artikel overvejer medlemsstaterne og Kommissionen, alt efter omstændighederne, om sådanne bemærkninger eller udtalelser bør være klassificerede informationer, og hvilken klassifikationsgrad der bør anvendes herpå, i overensstemmelse med EU-retten og den respektive nationale lovgivning om klassificerede informationer.

Artikel 8

Frister og procedurer for fremsættelse af bemærkninger og afgivelse af udtalelser om anmeldte udenlandske investeringer

1. Inden en medlemsstat fremsætter en bemærkning, eller Kommissionen afgiver en udtalelse i henhold til artikel 7, finder følgende procedure anvendelse:

   a) medlemsstaterne underretter via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, den anmeldende medlemsstat om, at de forbeholder sig ret til at fremsætte bemærkninger senest 15 kalenderdage efter modtagelsen af anmeldelsen i henhold til artikel 5

   b) Kommissionen underretter via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, den anmeldende medlemsstat om, at den forbeholder sig ret til at afgive en udtalelse senest 20 kalenderdage efter modtagelsen af anmeldelsen i henhold til artikel 5.

2. Når medlemsstaterne og Kommissionen forbeholder sig ret til at fremsætte bemærkninger eller afgive en udtalelse, kan de anmode den anmeldende medlemsstat om yderligere oplysninger. Enhver anmodning om yderligere oplysninger skal være behørigt begrundet, begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for, at medlemsstaterne kan fremsætte bemærkninger, eller for at Kommissionen kan afgive en udtalelse, stå i et rimeligt forhold til formålet med anmodningen og ikke være urimeligt byrdefuld for den anmeldende medlemsstat. Hvis en medlemsstat anmoder om yderligere oplysninger fra den anmeldende medlemsstat, sender den samtidig sådanne anmodninger til Kommissionen.

3. Følgende frister gælder for medlemsstaternes fremsættelse af bemærkninger og Kommissionens udtalelser, jf. artikel 7:

   a) hvis en medlemsstat forbeholder sig ret til at fremsætte bemærkninger til en anmeldt udenlandsk investering uden at anmode om yderligere oplysninger fra den anmeldende medlemsstat, rettes de respektive bemærkninger til den anmeldende medlemsstat via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, senest 35 kalenderdage efter modtagelsen af den fuldstændige anmeldelse af den udenlandske investering

   b) hvis Kommissionen forbeholder sig ret til at afgive en udtalelse om en anmeldt udenlandsk investering uden at anmode om yderligere oplysninger fra den anmeldende medlemsstat, afgives den pågældende udtalelse til den anmeldende medlemsstat via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, senest 45 kalenderdage efter modtagelsen af den fuldstændige anmeldelse af den udenlandske investering

   c) hvis en medlemsstat forbeholder sig ret til at fremsætte bemærkninger til en anmeldt udenlandsk investering og anmoder om yderligere oplysninger fra den anmeldende medlemsstat, rettes de respektive bemærkninger til den anmeldende medlemsstat via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, senest 20 kalenderdage efter modtagelsen af de fuldstændige yderligere oplysninger

   d) hvis Kommissionen forbeholder sig ret til at afgive en udtalelse og anmoder om yderligere oplysninger fra den anmeldende medlemsstat, afgives den pågældende udtalelse til den anmeldende medlemsstat via det sikre og

krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, senest 30 kalenderdage efter modtagelsen af de fuldstændige yderligere oplysninger.

Den anmeldende medlemsstat træffer først sin screeningafgørelse efter udløbet af de frister, der er omhandlet i litra a)-d).

4. Den anmeldende medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, om alle væsentlige nye oplysninger eller omstændigheder, der er relevante for vurderingen af en udenlandsk investering, der allerede er anmeldt i henhold til artikel 5. Hvis disse oplysninger stilles til rådighed, inden fristerne i stk. 3 udløber, bestræber den anmeldende medlemsstat, Kommissionen og de øvrige medlemsstater sig på at nå til enighed om en gensidigt acceptabel forlængelse af fristen. Hvis de frister for vurdering af den oprindelige anmeldelse, der er fastsat i stk. 3, er overskredet, genoptages de i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i stk. 3, litra c) og d).

5. Den anmeldende medlemsstat fremlægger uden unødig forsinkelse de fuldstændige supplerende oplysninger, som Kommissionen eller andre medlemsstater har anmodet om i henhold til stk. 2, via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4. Hvis den anmeldende medlemsstat fremsender supplerende oplysninger til en medlemsstat, sendes sådanne supplerende oplysninger til Kommissionen samtidig.

6. Hvis den anmeldende medlemsstat modtager flere anmodninger om yderligere oplysninger om den samme anmeldelsespligtige investering, skal den samtidig fremlægge alle de supplerende oplysninger, der anmodes om.

7. Hvis flere anmeldende medlemsstater modtager anmodninger om yderligere oplysninger om en given anmeldelse fra flere lande, begynder fristerne i stk. 3 at løbe på datoen for modtagelsen af de sidste fuldstændige supplerende oplysninger. Kommissionen meddeler de respektive medlemsstater denne dato og fristen.

8. Hvis den anmeldende medlemsstat på grund af ekstraordinære omstændigheder finder, at dens sikkerhed eller offentlige orden kræver, at der træffes en screeningafgørelse, inden de frister, der er omhandlet i stk. 3, udløber, underretter den de øvrige medlemsstater og Kommissionen om sin hensigt og begrunder behørigt behovet for øjeblikkelig handling. De øvrige medlemsstater og Kommissionen fremsætter bemærkninger eller afgiver en udtalelse hurtigt. Denne procedure kan ikke påberåbes med henblik på rent forretningsmæssige interesser for den ansøger, der anmoder om tilladelsen.

9. Alle frister i denne artikel suspenderes mellem den 25. december og den 1. januar og løber igen fra den 2. januar.

Artikel 9

Procedure på eget initiativ

1. En medlemsstat, der mener, at en udenlandsk investering på en anden medlemsstats område, som ikke er blevet anmeldt til samarbejdsmekanismen, sandsynligvis vil påvirke dens sikkerhed eller offentlige orden negativt, kan indlede en procedure på eget initiativ i forbindelse med denne udenlandske investering. Inden proceduren indledes, kontrollerer medlemsstaten, at den medlemsstat, på hvis område investeringen er planlagt eller gennemført, ikke har til hensigt at anmelde den udenlandske investering til samarbejdsmekanismen.

2. Medlemsstaterne indrømmes mindst 15 måneder, efter at den udenlandske investering er gennemført, ret til at indlede proceduren i stk. 1, forudsat at den pågældende udenlandske investering i mellemtiden ikke er blevet anmeldt til samarbejdsmekanismen.

3. Kommissionen kan indlede en procedure på eget initiativ, når den finder, at en udenlandsk investering på en medlemsstats område, som ikke er blevet anmeldt til samarbejdsmekanismen, er omfattet af artikel 7, stk. 2. Inden proceduren indledes, kontrollerer Kommissionen, at den medlemsstat, på hvis område investeringen er planlagt eller gennemført, ikke har til hensigt at anmelde den udenlandske investering til samarbejdsmekanismen.

4. Kommissionen indrømmes mindst 15 måneder, efter at den udenlandske investering er gennemført, til at indlede proceduren i stk. 3, forudsat at den pågældende udenlandske investering i mellemtiden ikke er blevet anmeldt til samarbejdsmekanismen.

5. Medlemsstaterne eller Kommissionen indleder den procedure på eget initiativ, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 3, ved at sende en behørigt begrundet anmodning om oplysninger via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, til den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført. Enhver anmodning om oplysninger i medfør af dette stykke skal være behørigt begrundet, begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for, at medlemsstaterne kan fremsætte bemærkninger, eller for at Kommissionen kan afgive en udtalelse, stå i et rimeligt forhold til formålet med anmodningen og ikke være urimeligt byrdefuld for den anmeldende medlemsstat. Hvis anmodningen om oplysninger indgives af en medlemsstat, sender denne samtidig anmodningen til Kommissionen.

6. Den medlemsstat, hvor investeringen er planlagt eller gennemført, fremlægger uden unødig forsinkelse de fuldstændige oplysninger, som de øvrige medlemsstater eller Kommissionen har anmodet om i henhold til stk. 5, via det sikre og krypterede system, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4. Hvis den anmeldende medlemsstat fremsender supplerende oplysninger til en medlemsstat, sendes sådanne supplerende oplysninger til Kommissionen samtidig.

7. Efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6, kan medlemsstaterne fremsætte bemærkninger, og Kommissionen kan afgive udtalelse til den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført. Reglerne og procedurerne i artikel 7 og 8 finder tilsvarende anvendelse med forbehold af følgende ændringer:

   a) medlemsstaternes bemærkninger eller Kommissionens udtalelse fremsendes senest 35 kalenderdage efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger, der anmodes om i henhold til stk. 5

   b) for procedurer, der indledes i henhold til stk. 1, har Kommissionen yderligere 15 kalenderdage til at afgive en udtalelse efter udløbet af den frist for medlemsstaten, der er fastsat i dette stykkes litra a).

Artikel 10

Krav til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i den anmeldelse, der er omhandlet i artikel 5 og i den anmodning om oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 5, omfatter:

   a) navnet på investoren, den overordnede endelige ejer af investoren og EU-målet, ejerskabsstrukturen for investoren og, hvis det er relevant, for den koncern, som investoren er en del af

   b) en omfattende beskrivelse af investeringen, dens værdi og oplysninger om ejerskabet af EU-målet, før og efter den udenlandske investering, om finansieringen af investeringen og dens kilde på grundlag af de bedste oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed

   c) navn og adresse på EU-målet, dets aktiviteter og alternative udbydere, ejerskabsstrukturen for EU-målet og, hvis det er relevant, for den koncern, som EU-målet er en del af

   d) hvis det er relevant, oplysninger om andre juridiske enheder i samme koncern som EU-målet, der er beliggende i andre medlemsstater

   e) den udenlandske investors aktiviteter, navn og adresse samt

   f) den dato, hvor den udenlandske investering planlægges gennemført eller er gennemført.

2. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 21, der skal vedtages inden datoen for denne forordnings anvendelse, jf. artikel 24, stk. 2, den formular, der skal anvendes til at give den type oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1.

3. Hvis Kommissionen eller medlemsstaterne anmoder om yderligere oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, fra den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, bestræber den pågældende medlemsstat sig på at give de anmodende medlemsstater og Kommissionen sådanne oplysninger, hvis de foreligger.

4. Den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, kan om nødvendigt anmode ansøgeren, der anmoder om godkendelse, eller enhver anden relevant virksomhed om at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3. Anmodningen om oplysninger kan vedrøre oplysninger, der er nødvendige for, at medlemsstaten kan afgøre, om en af betingelserne i artikel 5, stk. 1, er opfyldt. Den berørte virksomhed fremsender de ønskede oplysninger til den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, senest 15 kalenderdage efter anmodningen.

5. Den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, og Kommissionen kan anmode andre medlemsstater om at indhente oplysninger fra virksomheder på deres område, forudsat at disse oplysninger er relevante og strengt nødvendige for at vurdere en udenlandsk investering i henhold til artikel 13. Den medlemsstat, der modtager anmodningen om at indhente oplysninger, anmoder straks virksomheden om at fremlægge disse oplysninger og underretter den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, og Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 6, alt efter hvad der er relevant.

6. En medlemsstat meddeler Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstater, hvis den undtagelsesvis, selv om den har gjort sit yderste, ikke er i stand til at indhente de

oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, 4 eller 5. Den pågældende medlemsstat skal behørigt redegøre for årsagerne til, at den ikke er i stand til at give oplysningerne.

7. Hvis der ikke gives oplysninger, eller oplysningerne er ufuldstændige, kan enhver bemærkning, der er fremsat af en anden medlemsstat, eller enhver udtalelse, som er afgivet af Kommissionen, baseres på de oplysninger, som disse har til rådighed.

8. Hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-6, stammer fra en virksomhed, kontrollerer den medlemsstat, der modtager oplysningerne fra virksomheden, oplysningernes fuldstændighed og træffer rimelige foranstaltninger til at sikre, at oplysningerne er korrekte, inden de videregives til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Artikel 11

Fælles krav til screeningmekanismer for at sikre en effektiv samarbejdsmekanisme

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de nødvendige ressourcer og retlige og administrative midler til deres effektive deltagelse i samarbejdsmekanismen.

2. Hver medlemsstat og Kommissionen opretter et kontaktpunkt med henblik på samarbejdsmekanismen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de frister og procedurer, der er fastsat i deres screeningmekanismer, gør det muligt for dem at give fuldstændige svar på anmodninger om supplerende oplysninger fra Kommissionen eller andre medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at deres screeningmekanismer giver tilstrækkelig tid og midler til at vurdere og tage størst muligt hensyn til andre medlemsstaters bemærkninger og Kommissionens udtalelser, inden der træffes en screeningafgørelse. Dette omfatter at have alle nødvendige retlige midler og beføjelser til at tage hensyn til betænkeligheder, der er givet udtryk for, eller sandsynlige virkninger, som en anden medlemsstat eller Kommissionen har konstateret i sin screeningafgørelse eller i ethvert andet relevant instrument, den har til rådighed. Hvis en udenlandsk investering anmeldes til Kommissionen og andre medlemsstater i henhold til artikel 5, må screeningmekanismerne ikke give medlemsstaterne mulighed for at træffe deres screeningafgørelse, før fristerne for medlemsstaternes bemærkninger og Kommissionens udtalelser, jf. artikel 8, stk. 3, er udløbet.

5. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale lovgivning tillader overholdelse af forpligtelserne i artikel 7, stk. 5-9.

6. Screeningmyndighederne har beføjelse til at undersøge, vurdere, træffe afgørelse om og overvåge udenlandske investeringer, som de får kendskab til i henhold til artikel 9, stk. 7.

7. Hvis afbødende foranstaltninger i en screeningafgørelse kræver, at virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, overholder kravene, samarbejder de medlemsstater, der har vedtaget en screeningafgørelse, med den eller de andre berørte medlemsstater om overvågning og håndhævelse af screeningafgørelsen. Medlemsstaterne sikrer, at de har alle nødvendige retlige midler og beføjelser til effektivt at imødegå konsekvenserne af manglende overholdelse af de afbødende foranstaltninger, der er fastsat i en screeningsafgørelse.

Artikel 12

Fortroligheden af udvekslingen af oplysninger inden for rammerne af samarbejdsmekanismen

1. Oplysninger, der modtages i overensstemmelse med procedurerne i artikel 5, 7 og 9, må kun anvendes til det formål, hvortil de blev anmodet om, medmindre:

   a) udstederen af oplysningerne udtrykkeligt indvilliger i en anden anvendelse eller

   b) den Europæiske Unions Domstol eller en domstol i den medlemsstat, hvor den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, anmoder om sådanne oplysninger med henblik på en retssag.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at de oplysninger, de meddeler eller modtager i medfør af denne forordning, behandles fortroligt i overensstemmelse med national ret og EU-retten. Når medlemsstaterne og Kommissionen behandler anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der er fremsendt eller modtaget i medfør af denne forordning, afholder de sig fra at videregive oplysninger, der kan underminere formålet med de undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne forordning.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at klassificerede informationer, der gives eller udveksles i henhold til denne forordning, ikke ned- eller afklassificeres uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen.

4. Kommissionen stiller et sikkert og krypteret system til rådighed til støtte for udvekslingen af oplysninger mellem kontaktpunkterne.

KAPITEL 4
UDENLANDSKE INVESTERINGER, DER SANDSYNLIGVIS VIL PÅVIRKE SIKKERHEDEN ELLER DEN OFFENTLIGE ORDEN NEGATIVT

Artikel 13

Afgørelse vedrørende de sandsynlige negative virkninger for sikkerheden og den offentlige orden

1. Medlemsstaterne afgør med henblik på at træffe en screeningafgørelse i henhold til artikel 14 eller fremsætte en behørigt begrundet bemærkning i henhold til artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 7, hvorvidt det er sandsynligt, at en udenlandsk investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt.

2. Kommissionen afgør med henblik på at afgive en behørigt begrundet udtalelse i henhold til artikel 7, stk. 2 eller 3, eller artikel 9, stk. 7, hvorvidt den finder det sandsynligt, at en udenlandsk investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt.

3. Når den afgør, om det er sandsynligt, at en investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt, tager medlemsstaterne eller Kommissionen navnlig hensyn til, om det er sandsynligt, at den pågældende investering vil have negative virkninger for:

a) sikkerheden, integriteten og funktionen af kritisk infrastruktur, hvad enten den er fysisk eller virtuel, i den forbindelse skal det på grundlag af de foreliggende oplysninger også vurderes, om den udenlandske investering vil kunne påvirke modstandsdygtigheden i nogen af de kritiske enheder, som de har identificeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557[20], samt enheder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555[21], negativt. Der tages også hensyn til resultaterne af de koordinerede sikkerhedsrisikovurderinger af kritiske forsyningskæder på EU-plan, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, i direktiv (EU) 2022/2555 ,

b) tilgængeligheden af kritiske teknologier

c) fortsat forsyning af kritiske input

d) beskyttelse af følsomme oplysninger, herunder personoplysninger, navnlig med hensyn til den udenlandske investors mulighed for at få adgang til, kontrollere og på anden måde behandle sådanne personoplysninger, eller

e) mediefrihed og -pluralisme, herunder onlineplatforme, der kan anvendes til omfattende desinformation eller kriminelle aktiviteter.

4. Når medlemsstaterne eller Kommissionen afgør, om det er sandsynligt, at en investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt, tager de også hensyn til oplysninger vedrørende den udenlandske investor, herunder:

a) om den udenlandske investor, en fysisk person eller enhed, der kontrollerer den udenlandske investor, den reelle ejer af den udenlandske investor, et af den udenlandske investors datterselskaber eller enhver anden part, der ejes eller kontrolleres af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra den udenlandske investor, har været involveret i en udenlandsk investering, som tidligere har været screenet af en medlemsstat, og som ikke blev godkendt eller kun blev godkendt på visse betingelser; for at afgøre dette baserer medlemsstaterne og Kommissionen sig på de oplysninger, de har til rådighed, herunder oplysningerne i den sikre database, der er oprettet i henhold til artikel 7, stk. 10

b) hvis det er relevant, grundene til, at den udenlandske investor, en fysisk person eller enhed, der kontrollerer den udenlandske investor, den reelle ejer af den udenlandske investor, et af den udenlandske investors datterselskaber eller enhver anden part, der ejes eller kontrolleres af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra den udenlandske investor, underlægges restriktive foranstaltninger i henhold til artikel 215 i TEUF

c) om den udenlandske investor eller et af dennes datterselskaber allerede har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en medlemsstat negativt

---

20 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

21 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

d) om den udenlandske investor eller et af dennes datterselskaber har deltaget i ulovlige eller kriminelle aktiviteter, herunder omgåelse af Unionens restriktive foranstaltninger i henhold til artikel 215 i TEUF

e) om den udenlandske investor, en fysisk person eller enhed, der kontrollerer den udenlandske investor, den reelle ejer af den udenlandske investor, et af den udenlandske investors datterselskaber eller enhver anden part, der ejes eller kontrolleres af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra den udenlandske investor, sandsynligvis vil forfølge et tredjelands politiske mål eller fremme et tredjelands militære kapaciteter.

Artikel 14

Screeningafgørelser om udenlandske investeringer, der sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt

1. Hvis den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, under hensyntagen til kriterierne i artikel 13 og, hvis det er relevant, i lyset af bemærkninger fra andre medlemsstater i henhold til artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 7, eller en udtalelse fra Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 2 eller 3, eller artikel 9, stk. 7, konkluderer, at den udenlandske investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt i en eller flere medlemsstater, herunder hvis der er tale om et projekt eller program af interesse for Unionen, træffer den en screeningafgørelse for at:

   a) godkende den udenlandske investering med forbehold af afbødende foranstaltninger, eller

   b) forbyde den udenlandske investering.

   Screeningafgørelsen skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og tage hensyn til alle omstændigheder i forbindelse med den udenlandske investering.

2. Hvis den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, finder, at der findes andre foranstaltninger i henhold til EU-retten eller national ret, som er egnede til at imødegå den udenlandske investerings indvirkning på sikkerheden og den offentlige orden, godkendes den udenlandske investering uden betingelser.

KAPITEL 5
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Internationalt samarbejde

Medlemsstaterne og Kommissionen kan samarbejde med de ansvarlige myndigheder i tredjelande om spørgsmål vedrørende screening af investeringer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden.

Artikel 16

Årlig rapportering på EU-plan

1. Senest den 31. marts hvert år fra og med [indsæt dato: første anvendelsesår] rapporterer medlemsstaterne fortroligt til Kommissionen om deres aktiviteter inden for rammerne af deres screeningmekanisme og samarbejdsmekanismen i det foregående kalenderår. Rapporten indeholder oplysninger om:

   a) antallet af udenlandske investeringer, der er screenet efter en anmodning om godkendelse og efter en procedure på eget initiativ

   b) antallet af udenlandske investeringer, der er godkendt med og uden betingelser

   c) antallet af udenlandske investeringer, der er forbudt, antallet af udenlandske investeringer, der er trukket tilbage

   d) antallet af udenlandske investeringer, der er anmeldt til samarbejdsmekanismen, og antallet af bemærkninger fra den pågældende medlemsstat

   e) de udenlandske investorers oprindelse og aktivitetssektor for målene for de udenlandske investeringer, der er screenet, godkendt eller forbudt

   f) en samlet præsentation af de risici og sårbarheder, der er identificeret i de udenlandske investeringer, som førte til en screeningafgørelse.

2. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 1, og på grundlag af sin vurdering af tendenser og udviklinger forelægger Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten offentliggøres.

Artikel 17

Behandling af personoplysninger

1. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725 og kun i det omfang, det er nødvendigt for medlemsstaternes screening af udenlandske investeringer og for at sikre effektiviteten af det samarbejde, der er omhandlet i nærværende forordning.

2. Personoplysninger vedrørende gennemførelsen af nærværende forordning må kun opbevares, så længe det er nødvendigt for at opfylde de formål, som de er indsamlet til.

Artikel 18

Evaluering

1. Kommissionen evaluerer denne forordnings funktion og effektivitet fem år efter datoen for denne forordnings anvendelse og derefter hvert femte år og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Medlemsstaterne inddrages i dette arbejde og giver, hvis det er nødvendigt, Kommissionen yderligere oplysninger med henblik på udarbejdelsen af denne rapport.

2. Hvis det i rapporten fra Kommissionen foreslås at ændre denne forordning, kan den ledsages af et lovgivningsforslag.

Artikel 19

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på om nødvendigt at ændre listen over projekter eller programmer af interesse for Unionen i bilag I for at tage hensyn til vedtagelse og ændring af EU-retten vedrørende projekter eller programmer af interesse for Unionen, der er relevante for sikkerheden eller den offentlige orden.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på om nødvendigt at ændre listen over teknologier, aktiver, faciliteter, udstyr, net, systemer, tjenester og økonomiske aktiviteter af særlig betydning for Unionens sikkerhed eller offentlige orden, jf. bilag II, for at tage hensyn til ændringer i de omstændigheder, der er relevante for Unionens sikkerhed eller offentlige orden. Disse overvejelser skal navnlig omfatte følgende:

   a) modstandsdygtigheden af forsyningskæder af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen

   b) modstandsdygtigheden af infrastrukturer af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen

   c) fremskridt inden for teknologier af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen

   d) fremkomsten af sårbarheder i forbindelse med adgang til eller andre former for behandling af følsomme oplysninger, herunder personoplysninger, i det omfang de sandsynligvis vil have en negativ indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen, og

   e) fremkomsten af en geopolitisk situation af særlig betydning for sikkerheden eller den offentlige orden i Unionen.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden].

3. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder

fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure for gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de formularer, der skal anvendes til at give de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1.

2. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 22

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EU) 2019/452 ophæves med virkning fra den [dato: 15 måneder efter ikrafttrædelsen].

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 24

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [dato: 15 måneder efter ikrafttrædelsen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4. Resultatindikatorer

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

1.

FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om screening af udenlandske investeringer i Unionen og om ophævelse af forordning (EU) 2019/452.

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Den fælles handelspolitik/det indre marked.

1.3. Forslaget/initiativet vedrører

☐ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**[1]

☒ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Det overordnede mål med den foreslåede forordning er at forbedre EU's sikkerhed og offentlige orden i forbindelse med udenlandske direkte investeringer og investeringer foretaget af udenlandske investorer gennem en virksomhed, der er etableret i EU ("udenlandske investeringer").

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1. At skabe retssikkerhed for nationale screeningmekanismer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden, i det omfang de vedrører udenlandske investeringer som defineret i den foreslåede forordning.

2. At øge sammenhængen mellem de nationale screeningmekanismer, hvilket muliggør en mere effektiv screening af transaktioner i hele EU og forhindrer fragmentering af det indre marked som føle af de betydelige forskelle mellem de nationale screeningmekanismer.

3. At kræve, at alle medlemsstater indfører og opretholder en mekanisme, der sætter dem i stand til effektivt at screene udenlandske investeringer af hensyn til den offentlige orden eller sikkerheden.

4. At forbedre effektiviteten af samarbejdsmekanismen mellem medlemsstaterne og Kommissionen om udenlandske investeringer, der er omfattet af den foreslåede forordning.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Den foreslåede forordning reviderer og forbedrer den samarbejdsmekanisme mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der blev oprettet ved forordning (EU) 2019/452. De nye regler har til formål at forbedre EU's evne til at opdage udenlandske

[1] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

investeringer, der sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt. Den forventes også at tilvejebringe en mere effektiv procedure for vurdering af transaktioner, der kræver screeningtilladelse i mere end én medlemsstat.

Den foreslåede forordning vil indeholde et krav om, at alle medlemsstater opretholder en mekanisme, der sætter dem i stand til effektivt at screene udenlandske investeringer af hensyn til den offentlige orden eller sikkerheden. Disse screeningmekanismer skal støtte medlemsstaternes deltagelse i samarbejdsmekanismen, herunder medlemsstaternes evne til at tage hensyn til andre medlemsstaters og Kommissionens sikkerhedsmæssige betænkeligheder i deres screeningafgørelser.

Den foreslåede forordning bør fortsat lette udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne, herunder på møder i Kommissionens ekspertgruppe om screening af udenlandske direkte investeringer i EU. Dette bør føre til yderligere tilpasning af de nationale screeningregler og gennemførelsen heraf.

Den foreslåede forordning bør fortsat støtte internationalt samarbejde med tredjelande om spørgsmål vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer under behørig hensyntagen til fortroligheden af transaktioner og relaterede screeningundersøgelser.

Overordnet set forventes den foreslåede forordning at øge sikkerheden og den offentlige orden uden at afskrække udenlandske investeringer i EU.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Antallet af medlemsstater med en screeningmekanisme, der svarer til kravene i den foreslåede forordning.

Antallet af transaktioner, der er vurderet af samarbejdsmekanismen pr. år.

Den andel af transaktionerne, som medlemsstaterne har fremsat bemærkninger om, og/eller Kommissionen har afgivet udtalelse om til den medlemsstat, på hvis område investeringen er planlagt eller gennemført ("værtsmedlemsstaten").

Antallet og typen af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i forbindelse med transaktioner, der kan forventes at have en negativ indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden i værtsmedlemsstaten eller andre medlemsstater, eller projekter eller programmer af interesse for EU af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden.

På grund af manglen på passende metoder eller makroøkonomiske modeller er det ikke muligt at måle virkningen af den foreslåede forordning (eller screening af udenlandske direkte investeringer generelt) på tilstrømningen af investeringer til EU.

I henhold til den foreslåede forordning skal Kommissionen forelægge en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens gennemførelse.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Den foreslåede forordning vil finde direkte anvendelse, men den forventes også at kræve lovgivningsmæssige tiltag på nationalt plan. Når den foreslåede forordning finder fuld anvendelse (dvs. 15 måneder efter ikrafttrædelsen), skal alle

medlemsstater indføre effektive procedurer for dens gennemførelse, navnlig for screening af udenlandske investeringer på deres område og deres deltagelse i samarbejdsmekanismen. Desuden bør alle medlemsstater have et retsgrundlag for at tage hensyn til andre medlemsstaters og Kommissionens sikkerhedsproblemer og om nødvendigt træffe foranstaltninger, der kan løse disse problemer.

Den foreslåede forordning vil blive evalueret senest fem år efter dens ikrafttrædelse. I forbindelse med evalueringen vil det navnlig blive undersøgt, om og i hvilket omfang den foreslåede forordning har bidraget til beskyttelsen af EU's sikkerhed og offentlige orden.

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Begrundelse for tiltag på EU-plan (ex ante):

Den foreslåede forordning forventes at:

– skabe mere merværdi, end medlemsstaterne hver især kunne skabe

– øge den effektive beskyttelse af sikkerheden og den offentlige orden mod de risici, der er forbundet med visse udenlandske direkte investeringer, i større omfang, end medlemsstaterne hver især kunne øge den

– pålægge alle medlemsstater at oprette en screeningmekanisme og sikre overensstemmelse mellem deres nationale screeningmekanismer. Dette ville ikke ske uden en ramme på EU-plan.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende):

Fremme af vedtagelsen og moderniseringen af nationale screeningmekanismer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden.

Levering af sikkerhedsrelevante oplysninger til medlemsstaterne, som de ikke ville have uden samarbejdsmekanismen.

Indvirkning på den afgørelse, som den medlemsstat, der foretager screening af en transaktion, har truffet.

Fremme af konvergens mellem medlemsstaterne med hensyn til, hvad der kan udgøre en risiko for sikkerheden eller den offentlige orden, og hvordan risici for sikkerheden eller den offentlige orden vurderes.

Mulighed for en effektiv undersøgelse af transaktioner, der kræver godkendelse i mere end én medlemsstat. Den administrative byrde for virksomhederne i forbindelse med screeninggodkendelsesprocedurer bør derfor være mindre, og der bør være større overensstemmelse mellem fristerne for relevante nationale afgørelser. Dette bør øge forudsigeligheden og retssikkerheden for udenlandske investorer og virksomheder, der modtager udenlandske investeringer.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Den foreslåede forordning ophæver og erstatter den nuværende forordning (EU) 2019/452. Den ledsages af en evalueringsrapport, som opsummerer erfaringerne fra gennemførelsen af den nuværende forordning.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Initiativet kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling af midler inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027. De finansielle virkninger for bevillingerne vil blive fuldt ud dækket af de tildelinger, der er afsat i FFR for 2021-2027 til gennemførelsen af forordning (EU) 2019/452.

Gennemførelsen af den foreslåede forordning vil være i overensstemmelse med og berører ikke andre anmeldelses- og godkendelsesprocedurer i EU-lovgivningen. Forordningen er i overensstemmelse med EU's restriktive foranstaltninger (sanktioner), som på grundlag af artikel 215 i TEUF har forrang for andre EU-forordninger og kan forbyde eller stå i vejen for at godkende udenlandske direkte investeringer foretaget af visse tredjelande eller statsborgere fra tredjelande.

I forbindelse med vurderingen af transaktionerne vil Kommissionen fortsat drage fordel af eksisterende ekspertise i sine tjenester vedrørende de sektorer, der er omfattet af forordningen.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Ikke relevant.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

☒ **Ubegrænset varighed**

– iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2026

– derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt.

– *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Den medlemsstat, på hvis område den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, forbliver eneansvarlig for den endelige afgørelse om enhver udenlandsk investering. Kommissionen vil derfor være ansvarlig for at sikre, at medlemsstaterne overholder den foreslåede forordning, men den medlemsstat, hvor den udenlandske investering er planlagt eller gennemført, forbliver ansvarlig for at anmelde transaktionerne til samarbejdsmekanismen og samarbejde med de anmeldende parter, der er involveret i screeningsproceduren (herunder indhente de oplysninger, der er nødvendige for andre medlemsstaters og Kommissionens vurdering af transaktionen). Desuden vil medlemsstaterne fortsat være ansvarlige for afgørelsen om individuelle udenlandske investeringer (godkendelse, betinget godkendelse eller forbud) og for overvågning og håndhævelse af deres screeningafgørelser.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I forordningen vil det blive krævet, at Kommissionen rapporterer til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af forordningen. Forordningen vil blive evalueret og revideret fem år efter ikrafttrædelsen. Evalueringen vil navnlig undersøge, om og i hvilket omfang de specifikke mål har bidraget til beskyttelsen af sikkerheden og den offentlige orden i EU. Kommissionen rapporterer om resultaterne heraf til Europa-Parlamentet og Rådet. Hvis det i rapporten anbefales, at forordningen ændres, kan den ledsages af et passende lovgivningsforslag.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Ikke relevant.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Ikke relevant.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Ikke relevant.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Ikke relevant.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag

	Nummer	OB/IOB[1]	fra EFTA-lande[2]	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande[3]	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
6	14.20.04.02	Opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	Ikke relevant		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

[1] OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
[2] EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
[3] Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	6: Naboområder og verden

GD: HANDEL			**2026**	**2027**						**I ALT**
• Aktionsbevillinger										
14.200402 - Eksterne handelsforbindelser og handelsstøtte	Forpligtelser	(1a)	0,493	0,250						**0,743**
	Betalinger	(2a)	0,247	0,372						0,619
Ikke relevant	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[1]										
Ikke relevant		(3)								
Bevillinger I ALT til GD TRADE	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,493	0,250						**0,743**
	Betalinger	=2a+2b +3	0,247	0,372						0,619

[1] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Betalinger	(5)	0,247	0,372						0,619
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <HANDEL> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Betalinger	=5+6	0,247	0,372						0,619

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Betalinger	(5)	0,247	0,372						0,619
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Betalinger	=5+6	0,247	0,372						0,619

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	"Administrationsudgifter"

i mio. EUR (tre decimaler)

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: TRADE HQ									
• Menneskelige ressourcer		2,670	2,670						**5,340**

• Andre administrationsudgifter		0,032	0,032						**0,064**
I ALT	Bevillinger	2,702	2,702						**5,404**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: TRADE-DEL									
• Menneskelige ressourcer		0,356	0,356						**0,712**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: CNECT									
• Menneskelige ressourcer		0,356	0,356						**0,712**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: DEFIS									
• Menneskelige ressourcer		0,356	0,356						**0,712**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,356	0,356						**0,712**

		2026	2027						I ALT
GD: GROW									
• Menneskelige ressourcer		0,356	0,356						**0,712**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,356	0,356						**0,712**

		2026	2027						I ALT
GD: FISMA									
• Menneskelige ressourcer		0,178	0,178						**0,356**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,178	0,178						**0,356**

		2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	I ALT
GD: RTD									
• Menneskelige ressourcer		0,178	0,178						**0,356**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,178	0,178						**0,356**

		2026	2027						I ALT

GD: Juridisk Tjeneste									
• Menneskelige ressourcer		0,178	0,178						**0,356**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: Det Fælles Forskningscenter									
• Menneskelige ressourcer		0,178	0,178						**0,356**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: EU-Udenrigstjenesten									
• Menneskelige ressourcer		0,178	0,178						**0,356**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: COMP									
• Menneskelige ressourcer		0,034	0,034						**0,068**
• Andre administrationsudgifter									

I ALT	Bevillinger	0,034	0,034						**0,068**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: AGRI									
• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: ENER									
• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: HERA									
• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						I ALT
GD: JUST									
• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						I ALT
GD: SANTE									
• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						I ALT
GD: HOME									
• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						I ALT
GD: MOVE									

• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**I ALT**
GD: SG									
• Menneskelige ressourcer		0,017	0,017						**0,034**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT	Bevillinger	0,017	0,017						**0,034**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	5,194	5,194						**10,388**

i mio. EUR (tre decimaler)

		2026	**2027**	**2028**	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**I ALT**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	5,687	5,444						11,131
	Betalinger	5,441	5,566						11,007

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ⇩			År **N**		År **N+1**		År **N+2**		År **N+3**		Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)						**I ALT**	
	RESULTATER																	
	Type[2]	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1[3]																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
I ALT																		

[2] Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

[3] Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2026	**2027**						**I ALT**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	5,162	5,162						**10,324**
Andre administrationsudgifter	0,032	0,032						**0,064**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	5,194	5,194						**10,388**

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[1] i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	Ikke relevant							
Andre administrationsomkostninger	Ikke relevant							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant							

I ALT	5,194	5,194						**10,388**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

[1] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

		2026	**2027**					
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)								
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		27	27					
20 01 02 03 (i delegationerne)		2	2					
01 01 01 01 (indirekte forskning)								
01 01 01 11 (Direkte forskning)								
Andre budgetposter (angiv nærmere)								
• Eksternt personale (i årsværk): ÅRSVÆRK)[1]								
20 02 01 (KA, UNE og V under den samlede bevillingsramme)								
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)								
XX 01 xx **yy zz** [2]	- i hovedsædet							
	- i delegationerne							
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)								
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)								
Andre budgetposter (angiv nærmere)								
I ALT		**29**	**29**					

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tjenestemænd og midlertidigt ansatte vil fungere som kontaktpunkter og analyserer fra sag til sag, hvorvidt de investeringstransaktioner, som medlemsstaterne har anmeldt, vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt i mere end én medlemsstat eller i forbindelse med et følsomt EU-aktiv. De skal overvåge fusioner og overtagelser og greenfieldinvesteringer i den økonomiske sektor, der hører under deres generaldirektoraters ansvarsområde, og skal underrette GD TRADE, når de mener, at en transaktion sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden negativt i mere end én medlemsstat eller i forbindelse med et følsomt EU-aktiv. Tjenestemænd og midlertidigt ansatte i GD TRADE vil være ansvarlige for forvaltningen af Kommissionens ekspertgruppe om screening af FDI'er i EU og det udvalg, der er nedsat ved forordningen, overvågning af og rapportering om gennemførelsen af forordningen (herunder behandling af medlemsstaternes årsrapporter og udarbejdelse af Kommissionens årlige rapport), samarbejde med

[1] KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V:vikarer og JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

[2] Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	tredjelande om horisontale spørgsmål vedrørende screening af investeringer og overvågning af udviklingen i den nationale politik og lovgivning.
Eksternt personale	Ikke relevant.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

– ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

– ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

– ☐ kræver en revision af FFR.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

– ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **n**[1]	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3.

[1] År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Erstat på lignende vis for de efterfølgende år.

Anslåede virkninger for indtægterne

– ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

  – ☐ for egne indtægter

  – ☐ for andre indtægter

  – Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[2]						
		År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[2] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.